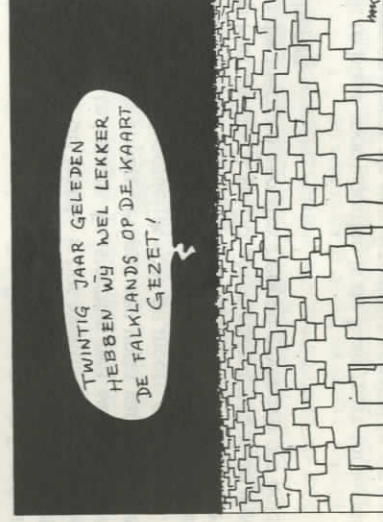

Dusnieuws is een uitgave van het anarchistisch collectief EuroDusnie uit Leiden. Nummer 35, uitgave mei-juni 2002.

OP DE KAART

Toen Gretha Smit op de winterspelen naar zilver ijsdanste, voelde je het al aankomen. Niet alleen feest voor de ondernemers-supporters in het Heineken Holland House met hun citroen ge-spike-te evenementenbier. Die netwerken gewoon bierbeïnvloed door, ook bij sportieve ellende. Nee, het was vooral Staphorst, woonplaats van Gretha, waar een goddeloze siddering van genot rondwaarde. "Staphorst staat nu op de kaart!", glom de burgemeester, in zijn ambt als reclamezuil voor het lokale bedrijfsleven. Gretha presteerde klantgericht; Het concept Smit deed goede zaken voor de PR van de gemeente Staphorst. Lokale schillenboeren en tonnenvlechters wachtten de volgende dagen en weken gespannen af bij de telefoon op de komende orderstroom.

Ik krijg door haar representatieve kwaliteiten ook direct zin in Staphorst te gaan produceren en consumeren, u niet? Zag laatst een korte flits van het sappige Nieuw-Zeeland dameshockeyteam: gelijk naar de

winkel gerend voor kiwi's. Mango's. Ik twijfel tussen Braziliaanse (sierlijk Copacabana citrusvoetbal) en Zuid-Afrikaanse (stevige rugbykampioenen). Er komt een hardloper voorbij uit Chakanukasketchewan: Verdwijnt nooit meer van mijn lijstje. Het is tegenwoordig geen doen wereldkampioenschappen te volgen. Voor je het weet zit je maandenlang te puzzelen in welk vakantieland je je zuurverdiende centjes deze zomer moet gaan uitgeven.

EUROPEES ARRESTATIEBEVEL: BURGERS RECHTEN IN GEVAAR

In januari van dit jaar werd de Catalaanse activist en zanger Juan Ramon Rodriguez Fernandez (Juanra) aangehouden in Amsterdam. Spanje beschuldigt hem van ETA activiteiten en eist dat de man wordt uitgeleverd. Juanra zit opgesloten in een speciale afdeling van de Extra Beveiligde Inrichting (EBI) in Vught. Op 11 juni zal een Nederlandse rechter beslissen of de door de Spaanse justitie tegen Juanra ingebrachte beschuldigingen overtuigend genoeg zijn om aan het Spaanse verzoek te voldoen. Op 8 juni vinden er in heel Europa, ook in Amsterdam, acties plaats voor vrijlating van Juanra. Deze acties zijn tevens gericht tegen het Europees arrestatiebevel dat in 2004 van kracht zal worden in de EU.

DE ARRESTATIE VAN JUANRA

In de vroege ochtend van donderdag 17 januari, een dag na de arrestatie van Juanra in een Albert Heijn vestiging in Amsterdam, vond een inval plaats in het pand "Vrankrijk" in de Spuistraat. Juanra logeerde hier. Voor de Amsterdamse politie was het Spaanse verzoek een uitstekende aanleiding om eens een kijkje te nemen in het pand Vrankrijk, wat door hen altijd als broeinest van duistere activiteiten is beschouwd. Wie weet werden er wel aanslagen voorbereid voor tijdens de huwelijksdag van 2 februari! Er werden wat sokken, een mobiele telefoon en geveerde speelgoedgeweren in beslag genomen.

Net als de arrestatie van Juanra vond de huiszoeking plaats op basis van een internationaal aanhoudingsbevel, in opdracht van de Spaanse staat. In het bevel staan zware beschuldigingen tegen Juanra: hij zou behoren tot de organisatie ETA, zou meegeholpen hebben met samenzwering tot moord, en zou bezig zijn geweest in Amsterdam een infrastructuur op te zetten voor ondergedoken ETA leden. Van bewijzen tegen Juanra is nauwelijks sprake. De belangrijkste verklaring

die tegen Juanra wordt gebruikt is afkomstig van de activist Garcia Jodra. Deze heeft zijn verklaring inmiddels ingetrokken, omdat die onder dwang en marteling werd afgenomen. De advocaat van Garcia Jodra kan dit met foto's en medische rapporten bewijzen.

Waardeloze rechtsbescherming, slechte behandeling van gevangenen en zelfs marteling, het zijn zaken die in Spanje meer regel dan uitzondering zijn. Met name krakers en anarchisten worden in Spaanse politiecellen en gevangenissen bijzonder slecht behandeld. De criminalisering van linkse en anarchistische kringen neemt de laatste jaren in Spanje schrikbarende vormen aan. Regelmatig worden er panden binnengevallen en worden mensen op vage aanwijzingen gearresteerd. Het voornaamste doel hiervan lijkt te zijn door middel van informatievergaring de sociale beweging in Spanje in kaart te brengen en te intimideren. Zo doet de Spaanse staat haar uiterste best de levendige kraakbeweging in Barcelona te associëren met ETA terrorisme. Vooral met het oog op de diverse eurotoppen dit jaar in Spanje kwam dit de Spaanse autoriteiten goed uit. Binnen de voornamelijk anarchistisch georiënteerde kraakscene in Barcelona bestaat

Kunstenaars, sporters, militaire ingrijpers? Motoren van de economie. Generaal-majoor Snorremans van de mariniers wil met scherp Nederland op de kaart bluffen. Oorlog in Afghanistan is "onze show", bast-je, en biedt als we d'r bij zijn vanwege de media-exposure - ik probeer even commercieel met 'm mee te denken - plenty businessopportunities voor als de koek onder de overwinnaars moet worden verdeeld. Helaas, de generaal heeft te weinig gevoel voor timing bij zijn interventiemarketing. Nederlandse Snorremansen en hun beschermproducten liggen publicitair niet zo goed in die markt de laatste tijd.

Natuurlijk, het hoort als geen ander bij verkiezingsoverwinnaars. Twee harde zetels voor Leefbaar Nederland. "Jammer, we hebben er geen tien", zegt bullebak, "maar we staan tenminste ..." Juist. We krijgen nu al zin in uw verfrissende verkoopkunsten, meneer Teeven.

echter weliswaar veel sympathie voor het Baskische zelfbeschikkingsstreven; van de methodes en doelstellingen van ETA moeten maar weinig mensen wat hebben.

Lees verder op pagina 7

DUSNIEUWS 35

- PEOPLES GLOBAL ACTION CONFERENTIE
- DREIGBRIEF
- PIM FORTUYN, DE MEDIA EN DE DOOD
- VERVOLG VAN ANTI-BEVOLKINGSPOLITIEK VERSUS ANARCHISME DISCUSSIE
- EEN ZWAAI AAN DE NOODKLOK VOOR ANTI-MILITARISME
- INTEGRATIE VAN BOVENAF?

[HTTP://EURODUSNIE.NL](http://EURODUSNIE.NL)

Dusnieuws wordt uitgegeven door het anarchistisch collectief EuroDusnie.

Hoofdkantoor, Boerhaavelaan 345, dagelijks geopend van in elk geval 14.00 tot 17.00 uur.

Weggeefwinkel,

Hooglandsekerkgracht 4, geopend op donderdag en vrijdag van 14.00 tot 17.00 uur en zaterdag van 11.00 tot 17.00 uur.

Telefoon: 071 5136955

Email: weggeefwinkel@quat.net

Eetcafe Las Vegas,

Koppenhinksteeg 2b en 2c, open op woensdag van 18.00 tot 20.00 uur. Dagcafé op zaterdagmiddag van 11.00 tot 17.00

Telefoon: 071 5136955

Infowinkel Tegengif, geopend op woensdag van 18.00 tot 20.30 en zaterdag van

14.00 tot 17.00, Koppenhinksteeg 2c.

Correspondentie naar Dusnieuws:

Redactie Dusnieuws

Postbus 2228

2301 CE Leiden

tel/fax: (071) 5173019

E-mail: info@eurodusnie.nl

Homepage: <http://www.eurodusnie.nl>

Drukkerij: Mostert & van Onderen!

Langegracht 61, 2312 NW Leiden

Opplage: 1000 stuks

Giro-nr: 3184679 Eurodusnie -

Dusnieuws

Postbus 2228, Leiden.

o.v.v. Dusnieuws

Abonnementen: Dusnieuws is en blijft gratis. Voor de productie van het blad zijn wij echter afhankelijk van donateurs. Als richtlijn vragen we je voor vijf nummers een tientje maar je mag natuurlijk ook meer storten. Vermeld op je overschrijving je adres, anders wordt opsturen een probleem.

Laat ook weten hoeveel exemplaren je wil ontvangen. Wij hopen dat je extra exemplaren op openbare plaatsen neerlegt. Kun je echt geen cent missen dan sturen we je de Dusnieuws gratis op. Dusnieuws is te vinden in de meeste alternatieve boekwinkels en informatiecentra. Je kunt je ook op de digitale versie abonneren door ons een mailtje te sturen, je wordt dan indien gewenst ook regelmatig op de hoogte gehouden van de Eurodusnie activiteiten. De redactie heeft altijd interesse in ingezonden artikelen als ze maar niet beginnen met de diktatuur van de vrije markt, maar wel als er minstens drie keer het woord wereldrevolutie in voorkomt. Stukjes gewoon zonder lay-out grappen in platte tekst mailen of uitgeprint opsturen naar bovenstaand adres. Dusnieuws is copy-right vrij dus neem over wat je wil.

De deadline voor Dusnieuws nummer 36 is 30 juni 2002

Alle artikelen in Dusnieuws worden geschreven op persoonlijke titel.

PERSVERKLARING EURODUSNIE

Eurodusnie is een anarchistisch collectief, is gevestigd in enkele panden in Leiden en is actief sinds 1997. De vrijwilligers van Eurodusnie runnen enkele projecten in Leiden, zoals een vegetarisch eetcafe en een weggeefwinkel, verder is Eurodusnie actief in landelijke en internationale campagnes rond wat genoemd wordt "anti-globalisering" en levert door middel van acties en publicaties kritiek op de Europese Unie.

Wij hebben geen enkel begrip of sympathie voor de moord op Fortuyn, noch voor de dader. De trieste en ongelofelijk domme daad van één persoon kan echter niet in de schoenen worden geschoven van kringen waarin de vermoedelijke dader verkeerde, of van "links" in het algemeen. Wij spreken onze solidariteit uit met de Vereniging Milieu Offensief, die thans onterecht gecriminaliseerd wordt.

Enkele dagen na de moord op dhr. Fortuyn heeft Eurodusnie een verklaring uitgegeven, waarin wij politieke moord als middel verwerpen, maar tegelijk aangeven geen enkele reden te zien ons te distantiëren van de moord op Fortuyn. Dit laatste is ons kwalijk genomen; veel mensen denken dat wij hiermee zeggen de moord op Fortuyn goed te keuren. Er is echter een wezenlijk verschil tussen distantiëring en goedkeuring. Wie zich distantiëert van de moord, erkent een vorm van indirecte verantwoordelijkheid. Eurodusnie voelt zich op geen enkele wijze verantwoordelijk voor de moord op Fortuyn, indirect of direct, noch voor het ontstaan van een sfeer van demonisering - dat woord kunnen wij nauwelijks meer horen. Het is volkomen idioot om links, of bepaalde linkse partijen of groeperingen, de schuld te geven van het creëren van een zekere sfeer die tot de moord op Fortuyn heeft geleid. Deze redenering is de wereld in geholpen door rechtse en extreemrechtse personen die hiermee een stok hebben gevonden om linkse actiegroepen, en links in het algemeen, te criminaliseren.

Werkelijk te bizar voor woorden is de "van taart tot kogel" theorie, waarin het gooien van taarten naar Fortuyn gezien wordt als een essentiële schakel in de keten van demonisering die leidde naar het overhalen van de trekker. Wij willen hier verder niet ingaan op het werpen van taarten als politieke aktievorm - een aktievorm die trouwens een lang verleden heeft - maar wie op enige manier het gooien van taarten vergelijkt met het afschieten van kogels heeft volgens ons elk gevoel voor verhouding verloren. Wij willen wil er nog wel dit over kwijt: de Biologische Bakkers Brigade is niet verbonden aan Eurodusnie.

Er is na de moord op Fortuyn een hetzerige sfeer ontstaan tegen links en tegen linkse actiegroepen. De uitwerking van deze sfeer is niet aan Eurodusnie voorbijgegaan. Vrijdag 10 mei zijn er door een groep mannen zware vernielingen aangericht aan en in onze panden. Er zijn ruiten ingegooid en er is ingebroken. Wij ontvangen voortdurend dreigetelefoontjes en dreig-emails. Bewoners en gebruikers van Eurodusnie panden, waaronder ook vluchtelingen en kinderen, voelen zich persoonlijk bedreigd. Ook andere linkse initiatieven worden bedreigd. Zoals bekend worden ook journalisten lastiggevallen. Volgens ons is dit alles onacceptabel. We hopen dat iedereen die verbanden legt tussen de moord op Fortuyn en de ideeën en meningen van actiegroepen en links in het algemeen, beseft dat dit bij sommige mensen haatgevoelens aanwakkerd. Het is begrijpelijk dat mensen zoeken naar een verklaring of naar een motief voor de moord op Pim Fortuyn. Het is echter ondoordacht en zelfs gevaarlijk, om, terwijl er nog nauwelijks iets bekend is over de motieven van de verdachte, met de beschuldigende vinger naar bepaalde groepen of organisaties te wijzen. Vooralsnog ziet het er naar uit dat de moord op Fortuyn de daad is geweest van één persoon. Hoe ernstig deze daad ook is, deze mag niet gebruikt worden om links in het algemeen in een kwaad daglicht te stellen. De linkse aktiebeweging in Nederland voert wel eens confronterende acties uit, maar houdt zich altijd ver van fysiek geweld. En zeker van moord.

Het verbaast ons dat er in Nederland een sfeer is ontstaan waarin het nauwelijks meer mogelijk is kritiek te leveren op de politieke ideeën van Fortuyn en de door hem opgerichte partij. Het is zorgelijk dat na de tragische dood van Fortuyn het grootste deel van de media en politici met mildheid en sympathie spreken over diens politieke ideeën. Zijn opvattingen over onder meer migratie, gezondheidszorg, sociale zekerheid en de islamitische cultuur blijven even abject als voor zijn dood. Deze ideeën leven voort in de Lijst Pim Fortuyn, maar ook in andere partijen. Bestrijding van deze ideeën blijft volgens ons noodzakelijk. Eurodusnie vindt het tragisch en schokkend dat Fortuyn op deze manier aan zijn einde is gekomen; onze afkeer van zijn politieke ideeën blijft echter onveranderd.

Eurodusnie, 14 mei in 2002

INTERN 35

Onder hectische omstandigheden worden de laatste correcties aan deze Dusnieuws uitgevoerd voordat ie naar de drukkerij zal gaan. Niet omdat we er op het allerlaatste moment voor gaan, maar omdat we hier nog aardig wat reparaties hebben uit te voeren nadat een stel rouwende Fortuynzombies hun hysterische woede op ons panden aan de Boerhaavelaan en Koppenhinksteeg hebben botgevierd. Wat zo'n moord op het icoon van leeghoofdig Nederland allemaal wel niet teweeg kan brengen. Hetzige uitspraken en artikelen over de linksradicale beweging en ook wel over links in het algemeen. De Telegraaf zag er wel weer brood in. Twee keer heeft die krant van leeghoofdig Nederland zich er aan gewaagd om Eurodusnie in een kwaad daglicht te stellen. Het kan allemaal. De media hebben nu echt hun crisis getoond: Pim was amper een dag dood of hij was al tot een briljant politicus verklaard, hij was zelfs niet meer extreemrechtse. Een verwarrende ommeslag. Maar goed, dit is een intern en laten we dan maar wat vermeldingen gaan doen. De Koppenhinksteeg, ja het begint er warempel alweer mee, heeft nu te maken met aanstaande walkantverbeteringswerkzaamheden aan de Nieuwe Rijn. De achterzijde van de panden waarin de inmiddels wel zo bekende vrijplaatsen aan de Koppenhinksteeg gevestigd zijn. De gemeente heeft er anderhalve maand geleden al de bomen weggezaagd terwijl daartegen nog bezwaarschriften liepen. De walkantverbeteringswerkzaamheden houden een risico voor de panden in omdat er aan de Nieuwe rijnzijde een ferme scheur in de muur zit. Daar zijn dus nog al wat zorgen over bij zowel de gebruikers als de bewoners van de desbetreffende panden. Als alles voor de gemeente volgens plan verloopt zullen de genoemde werkzaamheden nog voor het einde van deze maand van start gaan. Eurodusnie bestaat vijf jaar. Eigenlijk was dat in april al het geval, maar wegens drukte hebben we toentertijd besloten om voor dit jaar de festiviteiten naar juni te verplaatsen. waardoor ons feestje samenvalt met dat van passiviteitscentrum Bar & Boos.

EUROPESE CONFERENTIE VAN HET PEOPLES GLOBAL ACTION NETWORK (PGA)

De komende zomer, anderhalf jaar na de eerste Europese PGA bijeenkomst in Milaan, komt het Peoples Global Action Network in Leiden (Nederland) bijeen voor de tweede Europese conferentie. Van 31 augustus t/m 4 september 2002 zullen zich in Leiden honderden antikapitalistische activisten verzamelen om ideeën en ervaringen uit te wisselen en te werken aan een betere coördinatie van sociale bewegingen ter anti-autoritaire linker zijde van het politieke spectrum.

PEOPLES GLOBAL ACTION (PGA)

Peoples Global Action is een wereldwijd netwerk dat zich inzet voor een duurzaam, grenzeloos, sociaal, vreedzaam en basisdemocratisch alternatief voor kapitalisme en andere vormen van onderdrukking.

In februari 1998 verzamelden zich in Genève 300 vertegenwoordigers van sociale bewegingen om een wereldwijde coördinatie op te zetten tegen de kapitalistische globalisering. Het ging hier om een alliantie van bewegingen overal ter wereld. Men noemde het netwerk 'Peoples Global Action against Free Trade and the World Trade Organisation (in het kort: PGA). 'Vrijhandel' en Wereldhandelsorganisatie waren toen nog heilige huisjes. Een situatie die inmiddels drastisch is gewijzigd. PGA richt zich niet alleen op het coördineren van verzet tegen de kapitalistische

globalisering maar propageert tevens het bouwen van lokale basisdemocratische alternatieven. De Catalaanse Movimiento de Resistencia Global (MRG) en het Nederlandse Eurodusnie-collectief zijn de Europese coördinatoren van de tweede Europese conferentie van het Peoples Global Action netwerk.

DE EUROPESE CONFERENTIE

De Europese PGA conferentie is bedoeld voor de uitwisseling van ervaringen, ideeën en coördinatie tussen de verschillende Europese bewegingen en collectieven. Daarnaast zal tijdens de conferentie de verdere ontwikkeling van het Europese PGA netwerk worden besproken.

Het conferentieprogramma wordt geheel bepaald door de deelnemers, die worden uitgenodigd op allerlei manieren bij te dragen aan de inhoudelijke voorbereiding en vormgeving van de conferentie. De conferentie wordt hoofdzakelijk gecoördineerd door de PGA/Eurodusnie werkgroep die daarbij veel hulp krijgt van PGA sympathisanten uit heel Europa. Inmiddels is er een speciale conferentie webpagina <<http://www.pgaconference.org>> geopend. Op deze webpagina zal ook de nodige informatie over de praktische kant van de conferentie te vinden zijn. De discussies en workshops tijdens de PGA conferentie worden georganiseerd rond verschillende thematische gebieden zoals:

migratie en racisme; autonomie en zelforganisatie; economie; ecologie en natuurbescherming; militarisering en repressie; PGA structuur en Strategieën & tactieken. Er is tijdens de vorige Europese PGA - conferentie besloten om het thema 'gender' tijdens de tweede conferentie niet als apart punt te behandelen maar dit te integreren in alle thema's. De conferentiedeelnemers wordt gevraagd om bij de invulling en uitwerking van de thematische gebieden dit in gedachten te houden.

Mensen die voorstellen hebben om binnen het PGA conferentieraamwerk iets te organiseren of willen helpen met de uitwerking en voorbereiding van de bovengenoemde thema's worden gevraagd zich te melden bij de PGA/Eurodusnie werkgroep.

Deelnemers aan de conferentie moeten zich uiterlijk 1 augustus (liefst eerder) melden bij de werkgroep. De aanmeldingsprocedure is te vinden op de conferentiwebpagina. Het is ook mogelijk een aanmeldingsformulier op te vragen via papieren post.

PGA-werkgroep/eurodusnie
Postbus 2228, 2301 CE Leiden
Telefoon/Fax : +31 (0)71 5173019,
PGA conferentie website:
<http://www.pgaconference.org>
PGA- wereldwijd: <http://www.agp.org>

DE Klap van Links

Voor hen die de parlementaire politiek enig gewicht toekennen en die het linkse gedachtegoed aanhangen is de uitslag op 15 mei '02 een dramatische. Links, hier gedefinieerd als de electorale aanhang van PvdA, GroenLinks en SP verloren 19 zetels en kwamen uit op totaal 42 zetels, nog geen derde van het totaal aantal zetels. Vroeger haalde de PvdA dat aantal in zijn eentje. Binnen links is wel een verschuiving gaande naar 'echt' links, waartoe ik de SP en GroenLinks reken. De verrechtiging, waarvan al sedert de eind jaren tachtig sprake is, zet zich dus door. Niet gelijkmatig, maar geaccelereerd door de opkomst van Fortuyn die het rechtse onderbuikgevoel wist te verwoorden en acceptabel maakte voor het grote publiek.

Voordat we inzoomen op het falen van links zelf, eerst maar eens kijken naar dat verschijnsel Fortuyn. Het is het verwoorden van de niet gerealiseerde verlangens van delen van de bevolking die om het netjes te zeggen toch vooral hun eigen belang voorop stellen. Door de toegenomen welvaart wordt een overbodige tweede auto aangeschaft en tegelijkertijd gepleit voor meer snelwegen. Waarbij Nederland niet voor die tweede auto, maar wel naar de mondiale medemens als te druk wordt ervaren. Voor wie echt van mening is dat Nederland te druk is, zou met goed fatsoen kunnen pleiten voor bijvoorbeeld afschaffing van de kinderbijslag en het heffen van extra belasting op het hebben van kinderen, dan ben je per slot van rekening bereid ook zelf de lasten van je eigen standpunt te dragen, maar daar hoor je natuurlijk uit die kringen niemand over.

Ook nog zo'n aardig idee uit die kringen, schaf de controle op snelheidsovertredingen af en zet die capaciteit in op andere vlakken. Fortuyn wist natuurlijk heel goed dat hij hiermee een populistisch voorstel deed, immers van snelheidsbeperking heeft zijn aanhang alleen maar last en het verkoopt goed als oplossing van het aantal niet opgeloste misdrijven. Dat verkeersdoden veel vaker vallen dan geweldsdoden, zei hij er niet bij, de kans immers dat je verkeersdode bent is veel kleiner dan de kans op een bekeuring wegens een te hoge snelheid.

De moord op Fortuyn heeft dit politieke klimaat alleen maar verergerd. Het ontstane debat werd gesmoord en de onderbuikgevoelens kregen de vrije loop. De massa bij de herdenkingsplaatsen kon vrijuit praten over het einde van de democratie en dat je in dit land niet meer mag zeggen wat je vindt, alsof het staatsapparaat de moord had gepleegd. Die ontevreden trekken op de gezichten van sommigen! Het was niet alleen rouw, het was tevens een manifestatie van een tot voor kort zwijgende minderheid. Waarbij extreemrechts ook weer uit zijn hollen kwam, om de moord voor eigen doeleinden te gebruiken. In Den Haag, op de avond van de moord, waren het de bekende koppen uit die hoek die voorop liepen. En die later hier in Leiden ook zo huishielden tegen de weggeefwinkel en Eurodusnie. Maar de vraag naar de eigen rol van links dient natuurlijk ook te worden gesteld. Waarom kunnen we ons gedachtegoed niet meer overbrengen en

krijgen die onderbuikgevoelens zoveel kans. Waarom wisten we de belastingverlaging niet te stoppen en dat geld naar het onderwijs en de zorg te krijgen. Waarom wisten we niet gratis heroïne voor langgebruikers te realiseren zodat de kleine criminaliteit aanzienlijk kon afnemen. En waarom is de realiteit van de multi-culturele samenleving voor velen zo'n bedreiging in plaats van kans. Misschien wel omdat we problemen van alle tijd door anderen aan die realiteit laten koppelen. En we mensen die het wel koppelen liever 'links' (bedoeld wordt natuurlijk rechts) laten liggen. Ik merk het in mijn eigen politieke praktijk dat we als GroenLinks in Leiden te weinig geworteld zijn in de wijken, we afstandelijk staan ten opzichte van problemen en we misschien wel teveel voor in plaats van met de mensen doen. Pakken we de problemen wel aan of slalommen we er omheen.

Zijn er niet teveel linkse taboes ontstaan? Om een willekeurig voorbeeld te geven hier uit Leiden. Naar aanleiding van Scheffers artikel over het multiculturele drama schrijft De Fabel van de Illegaal in het gelijknamige blad dat dit drama is verzonnen door Scheffers zelf. Tegelijkertijd stemt Leiden Noord massaaf op Fortuyn, in feite dus tegen hun eigen buurman. Als dat geen drama is, wat is dan nog wel een drama? Kortom laten we als links niet om de problemen heen draaien, ze ontkennen, ze wegdefinieren. Dat helpt niets en leidt alleen maar tot sektarisch gedoe. Ook die krampachtigheid in de reactie op de moord op Fortuyn door radicaal-links hier in Leiden, je voelt gewoon dat radicaal-links niet lekker in zijn vel zit. Veroordeel die moord en geef aan dat de moordenaar een gek is en politiek rechts in de kaart speelt.

Zijn er nog lichte voorbeelden van hoe het wel kan. Natuurlijk! Ik denk terug aan mijn tijd in de SP dat we de wijken ingingen en met de mensen discussieerden. Ik denk aan de weggeefwinkel hier in Leiden. Ik denk aan mijn buuren in de Slaaghwijk (de minst populaire wijk van Leiden zegmaar) die actief zijn in de speeltuinvereniging en er wat van proberen te maken. Dat is wellicht ook nuttiger dan de energie die ik verbruik om deze column te schrijven. De klap voor links was voor mij een rechtse directe.

Gerard van Hees, Lid gemeenteraad Leiden voor GroenLinks.

PIM FORTUYN, DE MEDIA EN DE DOOD

De koning is dood, leve de koning. Pim Fortuyn wordt na zijn gewelddadige dood in het gehele parlementaire spectrum breed geroemd om zijn bijdrage aan de democratie. Discussie aanzwengelen, zo noemt men het, Fortuyn zou de Tijl Uilenspiegel zijn die de zittende geslotenheid van de elite de spiegel zou voorhouden. Is de democratie door Fortuyn echt in positieve zin veranderd of is de politiek alleen nog maar verder gedegradeerd tot niet meer dan een massamediaspektakel rond enkele leiderspersonen? En wat moet radicaal links doen, nu zij zo sterk in de verdediging is gedrukt?

In de Amerikaanse film *The Last Supper* (1) is een kleine commune linkse studenten getuige van een TV spektakel rond een uiterst rechtse populist. Hun discussie voert al snel naar Hitler en de vraag komt op of het moreel verantwoord geweest zou zijn Hitler te vermoorden in 1932, wetende wat hij allemaal zou kunnen aanrichten.

Langzaam verglijdt de moraal. De studenten

nodigen keer op keer "foute" mensen uit aan hun

rijklijk gevulde dinertafel, waar zij de politieke opponent via debat aan een test onderwerpen. Uiteindelijk eindigt elk souper in vergiftiging van de slechterik, die immers volgens de studenten in staat zal blijken te zijn een nieuwe Hitler te worden.

Door stom toeval verschijnt de populist aan de dinertafel. Oog in oog met de studenten weet hij onbewust gebruik te maken van de twijfel die inmiddels meester is geworden van de groep. Als zij in conclaaf zijn en besluiten niet meer door te gaan met moorden, komt de populist tot de lugubere ontdekking dat hij met moordenaars heeft gedineerd. Hij besluit de vijf vergiftigde wijn in te schenken. Het laatste shot glijdt over een schilderij waarop de populist als held tussen zijn vijf slachtoffers staat uitgebeeld, terwijl zijn steeds fanatieker klinkende toespraak uit de radio galmt ...

Het verhaal Fortuyn kende een ander einde. Zoals hij met de media versmolten leek, hij leefde als het ware alleen nog als mediafiguur, zo vond zijn dood plaats in een mediapark, vlak na een radio-uitzending. Toch was ook hier de verstrengeling van massamedia en het persoonlijke, de persoonlijke confrontatie, de manier waarop de plot zich ontwikkelde. Uiteindelijk stond daar op de parkeerplaats, naakt als mens, de eenling tegenover de eenling. Het was de verpersoonlijking van politiek conflict in optima forma. Het was ook een ongelijke strijd. De één had een wapen en maakte niet alleen een einde aan het levende beeldverhaal Fortuyn, maar ook aan zijn reële leven.

LOGO FORTUYN

De rol van de massamedia fascineert. Het "voorgevormde gehoor" (2), een "ideologisch vijftapsfilter" (3), er zijn al diverse inzichtgevende radicaal-linkse studies aan gewijd. Massamedia vormen de schakel tussen beleidsproducenten en beleidsconsumenten, het is massaconsumptie, een one-way stroom van informatie van aanbieders naar vragers. Fortuyn begreep die werking als geen ander en maakte er efficiënt gebruik van. De partij als bedrijf, de partij als beleidsproducent die een program en bijbehorende executive levert en draait op stevig "brandmanagement". Het bedrijf LPF draaide volledig op het in de markt zetten van logo Fortuyn. Zoals subculturen met behulp van de massamedia gemakkelijk worden geabsorbeerd door kapitalisme en vervormd tot een consumptieprofiel, zo worden in een politieke hiërarchie discussies van onderop door elitaire besluitvormers opgenomen en ingesponnen. Het leek weer gewoon die kant op te gaan. Fortuyn gaf onvrede een stem, zoals dat heet, en dwalde zichzelf daarmee steeds dichterbij naar een positie bij het centrum van de macht. Een totale mediacampagne - Fortuyn deed niet aan folderen, spreekbeurten op lokale partijbijeenkomsten en andere brave campagnefolklore - moest hem in het Catshuis katapulteren, en hij leek goed op weg. De dag van de moord opende de Volkskrant met het bericht dat gezagsvolle opiniepeilers verwachtten dat Lijst Fortuyn de grootste partij zou worden.

Wat betreft een bijdrage aan de democratie leek dat juist zeer contraproductief. Pim stelde het programma vast, Pim stelde de lijst op en Pim maakte zichzelf tot presidentskandidaat. Kritische democraten met antipaarse klachten over achterkamertjespolitiek werden in zijn gelederen plotseling luie leidervolgers. Zodra het over Pim ging, leek alles geoorloofd.

De partij bestond uit toekomstig kader.

Dictatoriale mastodonten als Van den Nieuwenhuizen, Timmer, Hoogendijk, Janssen van Raay en anderen die Pim's zakenkabinet zouden moeten gaan vormen voor een nog strakkere top-down bedrijfsvoering van de maatschappij, zouden ook niet echt de betrouwbare functionarissen zijn waar een liberale representatieve democratie op zit te wachten.

Zijn bijdrage aan de democratische discussie moet ook niet overdreven worden. Het zou hier, op het moment van zijn dood, in principe gaan om twintig representatieve stemmen die waarschijnlijk na de verkiezingen tussen het clubje van honderdvijftig besissers zouden hebben mogen plaats nemen.

Dat zou inderdaad een forse aardverschuiving binnen het parlementaire elitedebat betekenen. Als dat debat voor democratie wordt versleten, zou dat misschien belangrijk genoemd kunnen worden, zoals Rick van der Ploeg bijvoorbeeld deed (Barend en Van Dorp, 7 mei). Tja, kennelijk zien Van der Ploeg en anderen in beheersbare kanalisering van sentimenten in het representatieve systeem een bijdrage aan de democratie, zelfs als dat met niet zo democratische methoden gebeurt.

Een dergelijke mening is niet gebaseerd op een sterk uitgangspunt naar mijn smaak. De democratische discussie vindt - zeker in slaapsussend Nederland - plaats binnen zeer smalle ideologische grenzen. Voorgekookte compromissen, technodiscussie: er wordt in de Kamer met name gesproken over technische details, fundamentele keuzes worden niet gemaakt. Dat

betekent vooral het uitwerken van "hoe"-vragen in plaats van "of"-vragen. De aanschaf van de Joint Strike Fighter wel of niet, militarisme wel of niet, dat zijn geen vragen die aan de orde komen. Dergelijke "of" vragen worden haast onzichtbaar voor het toeschouwersoog ingeruild voor "hoe" vragen: Hoe moeten ze er komen, hoeveel, van welke fabrikant en wanneer? Wat is de goedkoopste oplossing?

Fortuyn voldeed prima aan die debat-eis. Ook het immigratiedebat, de grote haak waarmee hij in visrijk troebel water viste, ging uiteindelijk over getallen, en Fortuyn was slechts de vertegenwoordiger van het laagste aantal. "Bij welk aantal stoppen we met binnenlaten?" Immigratie was al verworpen tot een technologisch beheersvraagstuk waaruit alle humanitaire elementen waren gezuiverd. Zelfs Fortuyn was bereid tot 10.000 te gaan, zo'n beetje de helft van wat nu mag blijven. Voor de klaaggrage kleinburger was dat al genoeg in hem de Verlosser te zien, de geweldenaar die met de multiculturele samenleving zou afrekenen.

CONSUMPTIEPROFIELEN

Een tweede effect van elitedebat is de nadruk op personen. Conflict, de brandstof voor media, wordt niet gevonden in fundamentele systeemkritiek, keuzes en debat, maar in en rond personen, persoonlijke kenmerken of rond gebeurtenissen. Discussie vindt plaats in een soundbytedebat dat in smalle ideologische kaders wordt gevoerd tussen slechts enkele kopstukken. Die smalle representatieve kaders betekenen inherent dus ook een

personalisering van de politiek en campagnes gericht op leiders. Fortuyn gebruikte de personalisering van de politiek als geen ander, Wiegel misschien uitgezonderd, en buitte het volledig uit. Het verschil met Berlusconi zou kunnen zijn dat die altijd zelf de media in handen heeft gehad, waar Fortuyn zijn charisma als grootste asset had om te verleiden en zichzelf natiebreed te verkopen. Fortuyn's programma reflecteerde ook zijn persoonlijk afkeer van mensen als Kok, Melkert en Rosenmöller en de weerderlig tierende homofobie in sommige islamitische kringen. Het was de persoonlijke manier van politiek bedrijven, de identificatiepolitiek die hij voerde, die zoveel aanhang verwierf in korte tijd.

Het leek dan ook meer een strijd tussen stijlen dan een werkelijke politieke ideologische organisatie van een conflict rond een diepe, alomvattende maatschappelijke breuklijn. Deze verkiezing zou normaal gesproken de keus opleveren tussen, zeg maar, leidersstijl Melkert/Dijkstal versus leidersstijl Fortuyn, de vleesgeworden strijd tussen politieke consumptieprofielen. Ook hier werd geen echt bijzondere bijdrage aan de democratie geleverd.

Fortuyn respecteerde dus de premissen van het elitedebat als geen ander. Zijn programma was in principe paarser dan paars, zelf was hij al jaren vast onderdeel van het establishment. Hij onderscheidde zich nauwelijks van de gevestigde partijen met revolutionaire inhoudelijke aantastingen van gevoerde politiek, zoals de gehekelde andersglobalisten, dierenrechtenactivisten of andere autonomen. Wat Fortuyn belangrijk maakte, was een mediagenieke breuk in gehanteerde stijl.

Wat de Story is voor het koningshuis is de apenrots bij bijvoorbeeld de gelauwerde borrelpraat van Barend & Van Dorp (Nipkow-schijf) voor de

politiek: imagomanagement. Formats van serieuze media lijken steeds meer te zijn gebaseerd op "Faites Divers" in zapperige opzet; een beetje dit, een beetje dat, een beetje massamoord in Srebrenica, een beetje gezeur en gezeik over Melkert's uitstraling. Het moet vooral luchtig worden geprakt, anders verslijkt de gevoelige toeschouwer zich. Ellende of dilemma wordt omwikkeld in boterzachte begeleidende onderwerpijes en van zijn scherpe kanten ontdaan om zo, ingeplakt tussen suikerzoete laagjes glijmiddel, effectief geneutraliseerd te worden. Geconditioneerd opborrelende verteringsappen doen de rest.

Human Interest, infotainment en vertrutting - de bouwstenen voor postmaterialistisch populisme - gaan hand in hand met elitedemocratische mediocratie en Fortuyn wist dat gegeven meesterlijk uit te spelen. Fortuyn was een product van de massamedia en werd een tot kassa geknede persafgod, en Fortuyn gebruikte op zijn beurt de media met graagte voor zijn *brandmanaging*. Het bleek een succesvolle symbiose.

Hij was goed verkoopbaar, juist omdat hij "niet" revolutionair was maar toch anders. Hij was een rebel, maar wel eentje binnen het establishment. Zo kon hij perfect de representatieve identificerende rol vertolken waarop de multicultuhatende, Den Haag verachtende kleinburger zat te wachten. Het ego werd getransformeerd naar de persoon Fortuyn, "onze Pimmetje", en in stelling gezet tegen "de Haagse zakkenvullers".

"LINKSE KERK"

Het bereik van de massamedia is hoog, niet alleen in positieve zin maar ook in negatieve. De mediawerkelijkheid die wordt gecreëerd, heeft zijn eigen dynamiek in de realiteit. Fortuyn was zich dat bewust. Hij wist dat het desondanks de enig mogelijke weg zou kunnen zijn naar het Catshuis. Hij voerde debat in een persoonlijke, agressieve stijl, juist dat was zijn onderscheidende kenmerk, en kreeg dat ook terug. Fortuyn klaagde steeds vaker dat hij zich in de media gedemoniseerd voelde. Feitelijk gaf hij voor zijn dood al de schuld van zijn moord aan de "Linkse Kerk", die een bepaalde sfeer zou scheppen. Misschien was dat een onbewuste poging tot produceren van "flak", disciplineren van de media in een gunstige richting (4), maar het beeld bleek na zijn dood toch een reële, mobiliserende betekenis in de harten en hoofden van zijn volgers te hebben gekregen. Zelf hield hij overigens, evenals zijn weinig zelfcorrigerende volgelingen, niet echt rekening met gevoelens van illegalen, buitenlanders, allochtonen, met of zonder islamitisch geloof, en wat zijn retoriek en programma voor hen zou betekenen. De sfeer werd steeds grimmiger. Op dat ogenblik haalde de realiteit de mediavirtualiteit in, en dat bleek zelfs in Nederland op moord uit te kunnen lopen.

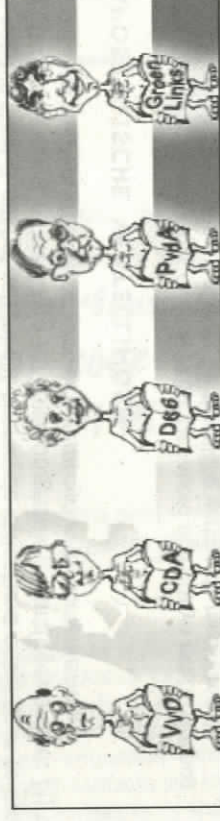
Bijdrage aan de democratie of niet, Fortuyn is zo uiteindelijk toch een verandering gebleken, en niet alleen door zijn stijl. Zijn "Rise and Fall" mogen er wezen als in een tragikomisch koningsstuk van Shakespeare, het was zeer "on-Nederlands". Zijn brutale en openlijke rechtstreekse gooi naar het premierschap, de vorming van de eerste kaderpartij in het tijdperk van de massademocratie, het aanvaardbaar maken van de "nuloptie" in het immigratiedebat, de grootse overwinning in Rotterdam en bij de Tweede Kamerverkiezingen en ook de wijze waarop hij aan zijn eind gekomen is, het zijn piketpalen rond een andere, ongekende Nederlandse politieke realiteit. Zijn intrede leverde een merkwuurige transformatie op van grauwe saaiheid naar een chaotische, broeierige stemming, waarin na zijn gewelddadige dood branden in het parlementsgedouw ontstoken werden en "Links, moordenaars!" werd gescandeerd. Het waren vervreemdende taferelen die avond en de dagen daarna. De moord en het vervolg maakten duidelijk dat voor of tegen de "multicul" blijkbaar wel degelijk een sterk polariserende politiek-maatschappelijke scheidslijn is waarmee rekening gehouden zal moeten worden.

Wat heeft de dader, lid van Vereniging Milieu Offensief, bezield? Naar mijn mening moet de verdachte, als hij schuldig blijkt te zijn, in een vlaag van verstandverbijstering hebben gehandeld. Links heeft bij deze moord, even kil strategisch beschouwd, namelijk helemaal niets te winnen, alleen maar te verliezen.

Geweld is contraproductief, niet alleen vanwege het afschrikkende element dat in de antipropaganda kan worden uitgespeeld, maar ook door het vervreemdende effect. De vorming van een vreedzame en diervriendelijke samenleving door geweld, het pakt niet. Het is een haard van spanning, uitbreidend conflict en verval, het is een diepe breuk tussen doel en middelen. Geweld roept de vraag naar orde op en is daarmee vooral een reactionaire tactiek, zoals diverse extreemrechtse dictaturen hebben laten zien.

Winnaars zijn, misschien klinkt het een beetje cru, de gevestigde partijen en electorechts. De rijen zijn weer gesloten, de eenheid is weer hersteld. "Elected dictatorship", elitedebat tussen een paar kopstukken, representatieve democratie van honderdvijftig man met een passieve massa op de achtergrond wordt voorgesteld als de democratie die tegen antidemocratisch geweld verdedigd moet worden en consolideert zo zijn machtspositie en hegemoniale betekenis. De andere winnaar is extreemrechts, omdat de gevestigde orde toch onvrede zal moeten kanaliseren en dus geneigd zal zijn zich soepel naar rechts op te stellen en waarschijnlijk de belangrijkste punten te internaliseren om de vrede te bewaren.

Links, zeker radicaal links, is de grote politieke verliezer van de lugubere uitkomst van het Pim-verhaal. Het wordt moeilijk voor links, zeker voor radicale activisten. Nuance is verdacht. Schuld spettert rond en treft iedereen, de moord heeft de haat aangewakkerd en versterkt. De dolkstootlegende, "de linksen hebben de natie verkwanseld", is van een nieuwe, heftigere betekenis voorzien. Het zijn momenteel breed gedeelde

sentimenten. Of zoals Peter Langendam, medeoprichter van de Lijst Fortuyn, het omschrijft: "De volkswoede komt nu over extreemlinks. Het gevaar zit ook bij hen, niet bij ons" (de Volkskrant 7 mei). Er zit waarschijnlijk meer repressie en agressie in het vat, zoals Eurodusnie en anderen al hebben ondervonden.

"DO-IT-YOURSELF"

Het is de vraag wat de mogelijkheden nog zijn voor radicaal links, nu de scheidslijn niet alleen openlijk en hard in maar nu ook buiten de media wordt uitgevochten en men in het defensief is geraakt. In vage contouren geschetst, creatieve sabotage blijft een mogelijkheid, zoals adusting (5), imagoconstructie (ook al zal de taarting een tijdje in de ijskast moeten ben ik bang) en cultuurkraken (6). Meedinen in de ijzeren ring rond het centrale machtscentrum heeft misschien zin voor een enkele NGO, maar moet zeker niet tot het basisgereedschap van de radicaal behoren. Liever zouden meer communicatieve vrijplaatsen kunnen worden gecreëerd, uitgebreid en versterkt. "Don't hate the media, become the media". Dat het Internet de basis is voor coördinatie van het andersglobaliserende verzet is niet zo vreemd: dat medium is ondanks dreigend gevaar van uitstrekende klauwen van staat en bedrijfsleven (7) nog niet volledig omgevormd tot een one-way-top-down consumptiegericht massamedium. Het staat nog open voor "do-it-yourself". Iedereen kan meedoen, iedereen kan zijn eigen website bouwen, iedereen kan onderdeel uitmaken van interactieve informatienetwerken. In feite is alle mediatechniek, zoals radio, TV en drukpers, interactief en maatschappijbreed door individuen te gebruiken. Misschien is dat de reden waarom radio en TV doe-het-zelvers piraten worden genoemd die keihard bestreden moeten worden. Zelfcreatie van virtuele ruimten voor radicaal linkse verhalen, voor een netwerk van gelijkwaardige uitwisseling van informatie, voor een myriade van informatiestromen: radicaal-links zal toch moeten blijven inzetten op het scheppen en uitdragen van eigen betekenissen, desnoods buitenordelijk als mediapiraten.

Met andere woorden, naast "reclaim the streets" staat "reclaim discussion" op het programma, zodat het alternatieve verhaal niet wordt gebroken in repressieve verdachtmakingen en afsterft, maar zichzelf kan blijven vertellen. Dat lijkt zelfs een betere invulling van democratisch burgerschap dan de twee alternatieven die in onze elitedemocratie te volgen zijn: zich identificeren met een charismatisch leider of het recht in eigen hand nemen.

Ernst Naber

Noten:

- 1) http://movie-reviews.colossus.net/movies/1/last_upper.html
- 2) H. Marcuse - The onedimensional man (1964); <http://www.amazon.com/exec/obidos/tg/stores/detail/-/books/0807014176/reader/1/103-8729169-2295054#reader-link>
- 3) E. Herman en N. Chomsky - Manufacturing Consent (1994); zie voor een korte uitleg van het vijftrapsfilter <http://www.infoshop.org/faq/secD3.html>
- 4) Korte uitleg "flak" op <http://www.infoshop.org/faq/secD3.html#secD34>
- 5) Adusting: het ontklaar maken en omdraaien van commerciële betekenissen in reclamecampagnes; <http://adbusters.org/home/>
- 6) Kalle Lasn - Cultuurkrakers, Lemniscaat Rotterdam (2002); verkrijgbaar bij Fort van Sjakoo via <http://www.xs4all.nl/~sjakoo>
- 7) Peter Lodlow (ed.) - Crypto Anarchy, Cyberstates and Pirate Utopias, MIT Press Cambridge (2001); verkrijgbaar bij Fort van Sjakoo via <http://www.xs4all.nl/~sjakoo>

INTEGRATIE VAN BOVENAF?

De verkiezingen zijn achter de rug. Rechts heeft gewonnen. De Lijst Fortuyn maakt met 26 zetels een verpletterende entree in de Tweede Kamer en ook het CDA boekte grote winst. Nederland lijkt het voorlopig te moeten doen met een nog rechtser regering dan paars. De enorme electorale winst voor rechts is in overeenstemming met politieke ontwikkelingen in andere landen waar rechtse populistische partijen grote winst boekten. Hoe komt het toch dat rechts zo goed in staat is om het schijnbaar heersende collectieve onbehagen te mobiliseren en hoe komt het dat (radicaal) links daarin zo hopeloos faalt? De SP heeft de afgelopen verkiezingen als enige progressieve partij gewonnen. Zij beantwoordde dit jaar Fortuyns anti buitenlander retoriek onder meer met *Van apart naar samen, deltaplan voor een geïntegreerde samenleving*.

APOSTOLISCHE VERTELLINGEN

Het land zal nooit meer het oude zal zijn. De moord op Fortuyn heeft hem nog populairder gemaakt dan hij al was. De bevolking verkeerde met name de eerste week na de moord in een shocktoestand. Opgezwepen door de woordvoerders van Lijst Fortuyn en zijn advocaten Hammersweijn en Spong wordt met name progressief en actiefierend Nederland indirect verantwoordelijk gesteld voor de moord. Het gooien van een vanilletaart werd op één lijn gesteld met het doodschieten van een mens. Het met procedures dwingen van veehouderijen en bontfokkerijen zich aan vergunningen te houden werd in één adem genoemd met het in de brand steken van slachthuizen door het Dieren Bevrijdingsfront. Links Nederland zou volgens de Lijst Pim Fortuyn en diens advocaten een sfeer van haat hebben gecreëerd. Men vergeet voor het gemak dat Fortuyn met zijn agressieve stijl van debatteren en beschuldigingen aan paars en links zelf voortdurend naar polarisatie streefde. Hij noemde dit zelf liever 'duidelijkheid creëren'. De eerste week na zijn dood leek ieder gevoel voor nuance en proportie zoek. Het gedachtegoed van Fortuyn werd tijdelijk verheven boven iedere kritiek en zijn vaak onsamenhangende ideeën werden van de ene op de andere dag verheven tot apostolische vertellingen. Het ziet er al met al naar uit dat we een politiek interessante tijd tegemoet gaan.

HERBEZINNING

Velen grijpen het gebeurde inmiddels aan voor een grondige herbezinning. Het lijkt me goed wanneer radicaal links dit ook doet, aangezien we niet in staat zijn gebleken een vuist te maken tegen het opkomend rechts populisme.

Zo werd het verschijnsel Fortuyn voornamelijk als een wij tegen zij verhaal gepresenteerd. Wij de antiracisten tegen zij, de racisten. Deze oversimplificatie stond een serieuze analyse van de maatschappelijke realiteit die tot de immense populariteit van de beweging Fortuyn heeft geleid danig in de weg. Fortuyn heeft inderdaad allerlei discriminerende uitslatingen gedaan waarvan vele etnisch getint waren. Verruit de meeste die op de Lijst Pim Fortuyn stemden deden dit ook in verband met zijn standpunten over het migratie en integratievraagstuk. Dit betekent echter niet dat daarmee iedereen die op hem stemde een racist is.

Mensen hebben echter met hun stem vooral willen aangegeven dat zij problemen hebben met de mate waarin Nederland een migratieland is geworden. Daaraan verbonden, gaven heel wat mensen migranten de schuld van vervelende ontwikkelingen zoals de door hen ervaren onveiligheid. Dit alles mag echter geen excuus zijn deze mensen te negeren of af te schrijven. Je kunt eenvoudig niet zomaar 1, 7 miljoen mensen negeren of afschrijven.

Partijen als de VVD en de PvdA hebben op de opkomst van Fortuyn gereageerd door hem achtereenvolgens neer te zetten als racist, en toen dat niet werkte, als a-sociale zot op een op hol geslagen paard. In beide gevallen iemand aan wie je je stem niet toevertrouwd. Vervolgens probeerde ze de massaal ontevreden kiezers wijs te maken dat het zo slecht allemaal nog niet was in Nederland. Of die bewering nu waar is of niet, ze sloegen met deze aanpak de plank totaal mis. Wanneer je mensen probeert voor je zaak te winnen moet je ze ten minste laten merken dat je hun grieven serieus neemt. Het resultaat was dan ook dat de VVD, PvdA en D'66 verloren. Het CDA en SP gaven aan dat ze het teleurgestelde electoraat wel begrepen en wonnen.

VAN APART NAAR SAMEN

De SP heeft laten zien dat het mogelijk is om over de onderwerpen te praten waarop de Lijst Pim Fortuyn scoorde, zonder dat je in rechtse en racistische borrelpraat hoeft te vervallen. Zij kwam dit jaar met een rapport genaamd *Van apart naar samen, deltaplan voor een geïntegreerde samenleving* (1). In dit rapport stelt de SP:

“Door falend beleid van opeenvolgende regeringen loopt de integratie van groepen allochtonen in de Nederlandse samenleving vast. Er ontstaat een nieuwe apartheid, die de tweedeling op veel terreinen aanwakkerd en de solidariteit ernstig aanvreet (...) Het argument dat wat in enkele decennia scheefgegroeid is niet in enkele jaren hersteld kan worden is juist - maar mag volstrekt geen excuus vormen voor het nalaten van deze resolute koerswending. Vanaf nu moet in alle beleid het bevorderen van integratie voorop staan. Alleen dan kunnen we het doodlopende spoor waarop we nu zitten verlaten.”

Aan de hand van '20 hoofdpunten' formuleert de SP uitgangspunten van een nieuw integratiebeleid. Actiepunten van dit Deltaplan zijn: het vereenvoudigen van het verkrijgen van het staatsburgerschap; uitbreiding kiesrecht van migranten; verruiming van de remigratieregeling; een einde maken aan het bestaan van 'zwarte en witte scholen'; een evenredig spreiden van allochtonen over wijken; het verplichten van inburgeringscursussen;

bevorderen van werkgelegenheid van allochtonen en het bestrijden van criminaliteit van allochtone jongeren.

Daarnaast bepleit de SP ook het verbieden van buitenlandse geldstromen richting speciaal onderwijs en stelt ze dat er een einde moet komen aan de komst van geestelijken die geen kennis hebben van de Nederlands taal en de Nederlandse samenleving.

Het is moedig van de SP om met dit Deltaplan te komen. Toen men in 1983 de nota "Gastarbeid en kapitaal" (2) presenteerde kwam dit hen op een waterval aan kritiek te staan. Het nu gepresenteerde Deltaplan lijkt voor te borduren op de nota uit 1983. In de kern komt het er op neer dat men door middel van beleid en dwang de integratie wil bevorderen. Dit vergt niet alleen een andere en veel actievere rol van de staat, het gaat ook uit van de vooronderstelling dat segregatie per definitie een slechte zaak is.

Vanuit radicaal-links perspectief valt er dan ook een hoop kritiek te leveren op het deltaplan. Allereerst is de suggestie dat segregatie haast per definitie een slechte zaak is een uitermate dubieuze. Het hangt er natuurlijk van af hoe stringent je deze afwijzing van segregatie en verlangen naar integratie interpreteert. Het Deltaplan verschaft hierin weinig duidelijkheid. De teneur is dat buitenlanders welkom zijn, mits ze zich maar aanpassen. Maar aan wat en wie eigenlijk als ik vragen mag? Aan de grijze proletarische middenmoot soms? Een radicaal-links uitgangspunt zou zijn dat iedereen gewoon kan zijn wie ze zijn, met die mensen om gaat die men uitkiest, men kan wonen waar men wil, en de school kiest die men het beste vindt. Wat geeft de staat in Bakoeninsnaam het recht de levens van mensen te sturen met beleid en hun te dwingen te integreren in waar men niet zelf en uit vrije wil voor kiest?

Uit sommige van de voorstellen komt een regelrechte angst 'voor andere culturen en gebruiken' naar voren. Zo wil de SP buitenlandse geldstromen naar religieuze genootschappen tegengaan en religieuzen die de taal niet spreken en geen kennis van de cultuur hebben weigeren aan de grens. Wederom een nogal dubieuze redenering. Alsof de Islamitische cultuur en het Islamitische geloof, waartegen deze maatregelen duidelijk gericht zijn, een bedreiging vormen van het beeld dat de SP blijikbaar van Nederland heeft. Het gaat hierbij overigens om een beeld dat in het Deltaplan op geen enkele wijze wordt beschreven of uitgediept, maar gezien enkele van de voorgestelde 'defensieve maatregelen' eenvormig en zelfs superieur wordt geacht. Daarmee reageert de SP op een nogal geforceerde wijze op de snel veranderende maatschappelijke realiteit en de gevolgen van de kapitalistische globalisering die, niet in de laatste plaats, enorme migratiestromen met zich meebrengt. De razendsnelle kapitalistische globaliseringsprocessen hebben duidelijk gemaakt dat we van de klassieke natiestaad, in alle opzichten, niet veel goeds te verwachten hebben. Het lijkt daarom, meer dan ooit tevoren, nogal utopisch om zoals de SP je kaarten te zetten op een sterk sturende overheid. Het is moedig van de SP om met een antwoord te komen op de overduidelijk heersende onvrede met de veranderende demografische realiteit. Het Deltaplan is echter een verkeerde benadering van het migratievraagstuk, waardoor men ook met verkeerde antwoorden komt.

GEMEENSCHAPPELIJK RUIMTES

Het Deltaplan van de SP is dan ook bepaald geen anti-autoritair plan om tot een samenleving te komen waarin verschillende culturen en bevolkingsgroepen op een prettige manier met elkaar samen leven. Een 'anti-autoritair plan' zou immers uitgesproken anti- nationalistisch en anti hiërarchisch moeten zijn. Geen van boven gedicteerde integratie met vooraf beaald eind, maar een vrijwillig en open proces van onderaf.

Hoe dan ook is een heldere analyse en een plan van aanpak keihard nodig wanneer radicaal-links iets wil doen aan de groei van het rechts populisme. Zoals de SP in haar Deltaplan terecht stelt begint dit bij het durven benoemen en bespreken van problemen die grote delen van de samenleving blijikbaar ervaren. Radikaal-links zal allereerst zelf gemeenschappelijke ruimtes en (communicatie) structuren moeten creëren en die van anderen opzoeken waar de discussie kan worden gevoerd met diegenen die zich door het gedachtegoed van rechts populistische gevoelens aangetrokken.

De strijd tegen de oprukkende xenofobie, intolerantie en fascistische tendenzen mag niet beperkt beberkt blijven tot demonstreren tegen georganiseerd extreem-rechts tuig alleen. Uiteindelijk gaat het er om de wortels van dergelijke uitsluitingsmechanismes te bestrijden door de opbouw van een sterke basisdemocratische beweging van multi-etnische samenwerkingsverbanden die in de praktijk laat zien hoe het anders kan.

Marco

noten:

- (1) http://www.sp.nl/partij/theorie/standpunten/van_apart_naar_samen.stm
- (2) Een kritiek op een ander SP rapport: <http://www.gebladerte.nl/00770p46.htm>

EUROPEES ARRESTATIEBEVEL: BURGER-RECHTEN IN GEVAAR

+++ vervolg pagina 1+++

EUROPEES ARRESTATIEBEVEL

De arrestatie van Juanra in Amsterdam kan gezien worden als onderdeel van de criminalisering van de Spaanse sociale beweging en de opgefokte anti-terreurhetze van de Spaanse staat. Het uitleveringsverzoek wordt nu tegen het licht gehouden door een Nederlandse rechter, die op 11 juni uitspraak zal doen. Als over twee jaar echter het Europees arrestatiebevel van kracht wordt, zal een dergelijke toetsing helemaal niet meer plaats hoeven te vinden.

De basis voor het omstreden Europese arrestatiebevel werd gelegd tijdens de Europese top van 1999 in Tampere, Finland. Hier werd besloten het justitieel beleid van de lidstaten te harmoniseren, met als uitgangspunt de wederzijdse erkenning van elkaars rechtspraak. De plannen voor een geharmoniseerd arrestatiebeleid in de EU kwamen na 11 september vorig jaar in een stroomversnelling. Al zeer snel na de aanslagen in de VS kwam de Europese Commissie met een ontwerp voor een arrestatiebevel. Ook in gematigde kringen bestaat felle kritiek op dit akkoord, dat inmiddels in sneltrainvaart door het Europese Parlement en de nationale parlementen is gejaagd. Als het arrestatiebevel in 2004 van kracht wordt, moet elke lidstaat van de EU in principe gehoor geven aan een verzoek tot uitlevering van een verdachte van een andere lidstaat. De bewijsvoering, de rechtsgang en het justitieel onderzoek worden dan niet meer getoetst. Nu was deze toetsing sowiso al niet altijd geweldig, maar in de toekomst zal deze dus helemaal niet meer plaatsvinden. Alles gaat op basis van "wederzijds vertrouwen" in elkaars rechtssystemen. Er is een lijst opgesteld van misdaden waarop automatische uitlevering van toepassing is. Uitlevering moet dan binnen zestig dagen plaatsvinden.

"ANTIGLOBALISME" = TERRORISME

Het grootste bezwaar tegen het Europees arrestatiebevel is dat het "wederzijds vertrouwen" in elkaars rechtssystemen helemaal niet terecht is. In veel Europese landen is de rechtsgang abominabel en is het slecht gesteld met de rechten van verdachten. In sommige lidstaten kun je weken, soms wel maanden in voorarrest zitten zonder dat je een advocaat ziet en zonder dat de aanklacht duidelijk wordt. In Spanje is foltering en slechte behandeling van arrestanten schering en inslag en worden mensen beschuldigd van terrorisme zonder een snipper bewijs. In Griekenland kun je jaren de bak ingaan als je een vliegtuig fotografeert. Engeland staat berucht om zijn verkeerde rechtsuitspraken; bovendien kun je er wel zes maanden vastzitten zonder dat er een proces begonnen is. Engeland is ook van plan het Europees Verdrag voor de rechten van de mens op te schorten. Veel Oosteuropese landen, die over een paar jaar zullen toetreden bij de Unie en het arrestatiebevel dan automatisch zullen overnemen, staan ook bepaald niet bekend om hun hoogkwalitatieve rechtssysteem.

In het verleden konden slechte bewijsvoering, onovertuigend onderzoek of dubieuze opsporingsmethodes nog wel eens reden zijn om

een uitleveringsverzoek van een beviende lidstaat te weigeren. Er vond een toetsing plaats aan de nationale rechtsregels. Na het in kracht treden van het arrestatiebevel zal hier geen sprake meer van zijn. Per saldo kun je dus spreken van een forse inbreuk op de rechten van Europese burgers. Mensen kunnen uitgeleverd worden aan landen die behoorlijke regels voor justitieel onderzoek en rechtsbescherming van verdachten aan hun laars lappen. Voorstanders van het verdrag beweren dat het vooral is bedoeld ter bestrijding van terrorisme en georganiseerde criminaliteit. Het zou tijd worden om de "verouderde en inefficiënte uitleveringsprocedures af te schaffen, waarachter verdachten zich kunnen verschuilen". De Engelse minister van Binnenlandse Zaken David Blunkett, die deze uitspraak deed, vergeet echter dat deze "omslachtige" regels wel degelijk met een reden ingevoerd zijn. In veel lidstaten is het gewoonweg slechts gesteld met de rechten van verdachten. Het geval Juanra bewijst dat iemand al snel tot terrorist kan worden gebombardeerd. Bedenk ook dat Spanje enkele maanden geleden serieuze pogingen heeft gedaan "antiglobalisme" in de sfeer van het terrorisme te trekken.(1)

Op enkele punten wordt wel tegemoet gekomen aan de brede kritiek op het Europees arrestatiebevel, en zijn er wat "verzachtende punten" ingebracht. Zo is bedongen dat de straf die iemand krijgt na uitlevering uitgezeten kan worden in het land waar de kans op "sociale herintegratie" het grootst is. Verder heeft de Europese Commissie inmiddels een werkdocument gepubliceerd waarin een akkoord over minimale rechten van verdachten in Europa wordt voorbereid. Dit document is echter gebaseerd op verplichtingen die lidstaten nu al moeten naleven. (2)

De aanslagen van 11 september zijn voor de Europese staten aanleiding geweest de toch al levendige justitiële samenwerking te intensiveren. Naast de invoering van het arrestatiebevel worden de bevoegdheden van Europol vergroot, gaat volgend jaar het justitieel samenwerkingsverband "Eurojust" van start en wordt de databank SIS - Schengen Informatie Systeem - uitgebreid tot SIS II. Het gemak waarmee het arrestatiebevel door het Europees parlement en de nationale parlementen is gejaagd doet vermoeden dat er vanuit deze hoek weinig weerstand valt te verwachten tegen deze ontwikkelingen. Van officiële zijde komt enkel van kleine linkse

partijen, NGO's en enkele rechtsdeskundigen kritiek. Na een Europees arrestatiebevel zal een vergelijkbaar akkoord met de VS niet lang meer op zich laten wachten.

De lidstaten van de Europese Unie maken driftig gebruik van het momentum om hun greep op de bevolking te versterken. Het onder controle houden van de bevolking, een wezenlijk kenmerk van elke nationale staat, wordt in rap tempo ook op Europees niveau gerealiseerd. "De oude belofte van een Europa van volkeren en culturen zonder grenzen, waarin de individuen vrij zouden zijn om hun woonplaats te kiezen, verandert langzaam in een nieuwe nachtmerrie met Orwelliaanse trekjes". (Juanra vanuit de bajes in Vught, 27 maart 2002)

David

noten:

- 1) zie "Protest in Barcelona", Dushiëws 34, april 2002.
- 2) zie "Europees arrestatiebevel vergt Europese rechtsbescherming", door K. Buitenvweg, Staatscourant, 2 mei 2002.

Meer informatie over het arrestatiebevel:

<http://www.statewatch.org>

Free Juanra campagne: <http://www.freejuanra.org>;

email: info@freejuanra.org

Criminalisering Spaanse sociale beweging: brochure "Laat ons met rust! - Sociale bewegingen, repressie en politiemontages" (verkrijgbaar bij Fort van Sjakoo).

8 JUNI DEMONSTRATIE

Protesteer mee tegen de dreigende uitlevering van Juanra en de afbraak van Europees burgerrechten! In heel Europa gaan mensen op zaterdag 8 juni de straat op en worden er acties gevoerd. In Amsterdam is er een demonstratie vanaf 14:00 op de Dam. In Leiden wordt er om 13:00 verzameld op het station.

“WORD TOCH ANARCHIST!” EN DAN...?

Het voorstel van De Fabel om bevolkingspolitiek centraal te stellen, kon tot nu toe voornamelijk rekenen op domme scheldpartijen, zoals die van XminY-medewerker Kees Stad in actieblad Ravage. We stellen Nabers poging tot een serieuze kritiek daarom bijzonder op prijs. Alleen via discussies kunnen analyses en standpunten verder verduidelijkt en uitgewerkt worden. Helaas blijft Nabers stuk vooral een wat te moeilijk geschreven theoretische oefening, gebaseerd op een aantal misverstanden.

PR-BUREAU'S

Volgens Naber hanteert De Fabel ten onrechte de term “anti-globaliseringsbeweging”. De Fabel zou er zo in stinken, want die term zou bedacht zijn door pr-bureaus om demonstranten een reactionaire naam te geven. Maar Naber zit er zelf naast, want de verantwoordelijkheid voor die reactionaire naamgeving is niet af te schuiven op ‘de vijand’. Vanaf het begin noemde die beweging zichzelf “anti-globaliseringsbeweging”. Een beweging, overigens, die zijn wortels heeft in nationalistische en zelfs nieuw-rechtse hoek. Zie Gebladerde-reeks brochure nr. 17 “Nieuw rechts en de beweging tegen globalisering”. Die is grotendeels gebaseerd op de ervaringen van De Fabel als secretariaat van de toenmalige anti-MAI campagne. Dat de beweging later door de relatief kleine radicaal-linkse stromingen daarbinnen tot “anti-kapitalistische beweging” is omgedoopt, is juist mede te danken aan de uitgebreide kritieken, onder meer op het gebruik van het begrip “globalisering”, die De Fabel internationaal rondstuurde bij haar afscheid van de anti-MAI campagne in 1999.

Ernst Naber is het niet eens met De Fabel van de illegaliteit dat de anti-globaliseringsbeweging zich beter zou kunnen richten tegen bevolkingspolitiek. In Dinsnieuws 34 (april-mei 2002) formuleerde Naber zijn kritiek in het stuk “Van anti-bevolkingspolitiek naar anti-autoritarisme”. Een reactie daarop van Fabel-medewerker Eric Krebbers.

De Fabel hamert bij de anti-globaliseringsbeweging steeds op het gevaar om schouder aan schouder te eindigen met nationalisten en nieuw-rechts. Ter voorkoming daarvan zou men moeten gaan denken vanuit een duidelijker links analysekader, zoals bijvoorbeeld een anti-bevolkingspolitiek analysemodel. Op zijn beurt heeft Naber nu dus twee pogingen gedaan - weliswaar te vergeefs, zoals we zagen - om aan te tonen dat men juist vanuit de ideeën van De Fabel kans loopt verzeild te raken in foute kringen, die van “globaliserende kapitalisten” die hier goedkope arbeiders binnenhalen. In een derde en laatste poging

schrijft Naber: “De Fabel moet niet vreemd opkijken wanneer zij ultrarechts, extreemconservatieven en fundamentalistische christenen naast zich op de barricade ontwaart”. Daarbij verwijst hij naar de kritiek van De Fabel op de euthanasiewetgeving. Kijkend naar de praktijk blijkt dat niet zo’n vaart te lopen. Christenfundamentalisten spanden onlangs zelfs een proces aan tegen De Fabel vanwege de activiteiten en opvattingen rond abortus. Maar ook in theorie is zo’n samengaan van een campagne tegen bevolkingspolitiek met christenen en extreem-rechts ondenkbaar. Want terwijl die rechtsen juist ijveren voor een beperking van de zelfbeschikking in naam van God, “het volk” of een sterke staat, willen anti-bevolkingspolitiek-activisten de zelfbeschikking juist doen toenemen door daar ook werkelijk de voorwaarden toe te creëren. De Fabel is niet tegen euthanasie an sich, maar benadrukt juist dat allerlei sociale en economische machtsverhoudingen in de samenleving de keuzevrijheid inperken, en de machtelozen en “nuttelozen” zo in de richting van euthanasie drijven. Rond abortus speelt eenzelfde probleem, zoals te lezen in het stuk “Abortus en selectie van mensen” (Fabel-krant nr. 50/51).

HULPVERLENING

Voordat hij in de pen krom, had Naber zich ook beter eerst even kunnen verdiepen in de uitgangspunten en de praktijk van De Fabel, bijvoorbeeld via de gelijknamige krant of website. Dan had hij niet zo denigrerend en diskwalificerend hoeven te suggereren dat De Fabel een soort hulpverleningsorganisatie is die “fantastisch werk” doet, maar die zijn “praktische activiteiten” domweg “verheft tot idee, tot lange termijn maatschappijvisie”. En die dus zou moeten leren inzien dat politiek iets anders is dan hulpverlening. Maar De Fabel is in de eerste plaats een radicaal-linkse basisorganisatie die streeft naar een vrij-socialistische en feministische samenleving, zonder racisme, nationalisme of fascisme. Dat kan alleen via een fundamentele omwenteling van de sociale en bezitsverhoudingen op wereldschaal. Internationale solidariteit staat daarom centraal. De Fabel probeert die solidariteit concreet vorm te geven via de strijd met en voor migranten en vluchtelingen. Daarnaast is er de Fabel-krant en is De Fabel bezig met onder meer antifascisme, feminisme en anti-repressie. Het is dus precies omgekeerd: vanuit een samenhangende politieke overtuiging heeft De Fabel migratie en bevolkingspolitiek tot politieke speerpunten gekozen.

En omdat die praktijk rond migratie ingebed is in een radicaal-linkse visie, had Naber De Fabel niet mogen wegzetten als club van hulpverleners die via een open grenzen-ideologie de “vrije markt” voorziet van verse arbeiders, en zo dus het kapitaal zou steunen. Integendeel, De Fabel ageert juist voortdurend tegen allerlei opiniemakers en wetenschappers die de grenzen op een kier willen zetten, en arbeiders willen toelaten als tweederangs burgers met behoud van kapitalisme en uitbuiting.

ANARCHISME

De Fabel schreef: “Wie naar het kapitalisme kijkt vanuit andere analysemodellen dan het anti-globaliseringsmodel, die zal ook een aantal andere kapitalistische ontwikkelingen centraal zetten dan de tophoppers doen, en dientengevolge ook tot andere acties en campagnes komen. Er zijn vanzelfsprekend veel andere analysemodellen mogelijk.” Het voorstel om bevolkingspolitiek centraal te stellen is nadrukkelijk niet bedoeld als alom geldend verklaringsmodel voor alle politieke processen, maar als aanknopingspunt voor de dagelijkse concrete actiepraktijk van links. Door welke bril men de wereld bekijkt, bepaalt immers grotendeels tot welke campagnes men komt.

Nabers schrijft dat in zo’n anti-bevolkingspolitiek kader het milieu er redelijk bekaaid vanaf komt. Daarin heeft hij wel gelijk. Contact met de milieubeweging zal helaas voornamelijk bestaan uit protest tegen het gebruik van het begrip “overbevolking” in sommige milieukringen. Maar het is onvermijdelijk dat een keuze voor de ene politieke speerpunt betekent dat andere naar het tweede plan verhuizen. Links is relatief klein, dus keuzen maken is onvermijdelijk. Het gaat bij het maken van die keuzen om de politieke mogelijkheden die er liggen, om de maatschappelijke tegenstellingen die zich ontwikkelen en waar links op in kan spelen. De Fabel denkt dat de processen rond bevolkingspolitiek momenteel veel meer maatschappelijke spanningen oproepen dan het milieu, en dus ook meer politieke mogelijkheden bieden.

Autoritair gedrag in haar meest pure en stomzinnigste vorm

Wat stelt Naber nu tegenover het voorstel van De Fabel? Dat is "anti-autoritarisme", zeg maar anarchisme. Een sympathiek politiek gedachtegoed, dat als het goed is bij alle sociale, politieke en economische conflicten steeds de machtsvraag centraal stelt. Daar kan De Fabel zich wel vinden. Maar wat dan? Het anarchisme biedt op zichzelf geen handvaten voor de keuze waar en hoe de strijd het beste te beginnen. Als een organisatie zich anarchistisch noemt, zegt dat nog niets over welke strijden of campagnes men oppakt. Daartoe is een analysemodel nodig dat bepaalde politieke processen centraal stelt, zoals het anti-bevolkingspolitieke analysemodel er dus een is.

REACTIE VAN ERNST

Ergens voelt Eric Krebbers dat ik het niet helemaal met zijn artikel eens ben, maar de klepel om mee te slaan, blijkt ondanks herhaaldelijk galmen moeilijk te vinden. Op zijn dankwoord voor mijn serieuze reactie volgt direct de opmerking dat het niet alleen te theoretisch is, maar dat ik zijn artikel zelfs niet begrepen zou hebben. Wat betreft dat laatste, ik kan er natuurlijk niet omheen daarop te reageren.

Drie pogingen, drie mislukkingen, vertelt Krebbers ons in zijn reactie. Laat ik dat even op een rijtje zetten in de vorm van discussiepunten:

1) Is de "twee-fractie-analyse van kapitalisme" een rechtse analyse, zoals Krebbers in bovenstaand artikel beweert?

Waarschijnlijk niet, aangezien Eric Krebbers letterlijk in zijn eerste stuk schrijft 1): "Aan dat concept [globalisering] zit, hoe vaag ook, een complete analyse gekoppeld. Die stelt dat op dit moment voor links [sic!] de belangrijke kapitalistische ontwikkeling de richtingenstrijd is tussen twee fracties binnen staat en kapitaal. Waarbij de ene fractie meer macht voor internationale instituten nastreeft, meer "globalisering" dus, en de ander juist sterkere staten en bedrijven wil en daarom meer protectionisme."

Heeft Krebbers zijn artikel zelf wel begrepen?

2) Ondersteunt de Fabel feitelijk indirect de globaliseringsfractie met vrije-markt-retoriek?

De Fabel is tegen een politiek die de deur voor arbeidsimmigratie slechts op een kier houdt en hanteert dus volgens Krebbers geen vrije markretoriek. Dat is een misverstand. Wat Krebbers beschrijft is juist kritiek op de protectionistische fractie. De globaliserende fractie, de werkelijke vrije markt aanhangers, wensen juist volledig open grenzen om, zoals gezegd, "arbeid - net als kapitaal - 'vrij' over de wereldmarkt te laten stromen voor een perfecte allocatie van productiemiddelen". Uiteraard doen zij dat van

PRIORITEITEN

Een van de grootste problemen van het tegenwoordige radicaal-links is juist dat men al snel vaststelt anarchisch, autonoom of links te zijn, maar het daar vervolgens bij laat. Wie het dan waagt om aan te komen zetten met analyses waaruit blijkt dat het ene politieke strijdpunt politiek zinvoller is dan het andere, die loopt grote kans weggehoond te worden. We zijn immers allemaal anarchist, en wat we doen, dat doen we vanuit anarchistische ideeën en omdat we het leuk vinden, zo is de houding van veel activisten. Daar blijkt in Nederland eenvoudigweg geen discussie over mogelijk. En precies op die manier, zonder echte analyse, is de radicaal-linkse beweging, inclusief De Fabel, destijds op de toevallig langs razende anti-globaliseringstrein gesprongen.

Nabers wil daarentegen een liefst zo algemeen mogelijke noemer kiezen, "anti-autoritarisme", om zo al die verschillende activisten die allemaal wat anders verkiezen te doen, toch het gevoel te geven samen een beweging te vormen. Die beweging neemt dan de vorm aan van een volledig vrijblijvend netwerk. De Fabel vindt echter dat een veel grotere gezamenlijkheid nodig is, wil er ooit sprake kunnen zijn van de machtsvorming die nodig is om veranderingen te kunnen bewerkstelligen in vrij-socialistische en feministische richting. Voor zulke machtsvorming is discussie nodig over politieke prioriteiten. Geen discussie om de discussie, maar om te komen tot zinvolle en bindende speerpunten. En dat hoeft van De Fabel vanzelfsprekend niet perse anti-bevolkingspolitiek te zijn.

In campagnes rond bevolkingspolitiek zouden veel organisaties werkelijk kunnen samenwerken, juist omdat daarbinnen anti-kapitalistische, anti-patriarchale en anti-racistische analyses samenkomen (zie ook Gebladerde-reeks nr. 20 "Bevolkingspolitiek"). En dat is iets waar Naber ook naar op zoek zegt te zijn, hoewel hij vreemd genoeg afsluit met het standpunt dat het hem "nog wel steeds in hoofdzaak over kapitalisme" gaat.

Eric Krebbers

bovenaf in internationale instituten, stapje voor stapje. Vandaar mijn observatie dat de Fabel in het omgekeerde verstrikt raakt van wat zij de "antiglobalisten" verwijt, namelijk de globaliserende fractie ondersteunen.

(Het valt me trouwens op dat een belangrijk kernpunt van mijn kritiek geheel onbesproken blijft: Is "Grenzen open en help de Derde Wereld emigreren" nou het sociale objectief van de Fabel of niet?)

Te theoretisch misschien. Maar voordat Krebbers in de pen klom, had hij toch beter wat van bijvoorbeeld Friedman, Hayek of Rothbard kunnen bestuderen.

3) Heeft de Fabel een ingang voor conservatief rechts, vanwege haar strijd tegen euthanasiewetgeving en Dronpil in het kader van anti-bevolkingspolitiek?

Nee, want de Fabel is "in principe" helemaal niet tegen zelfbeschikking, zegt Krebbers. En dat is nou precies de parallel die ik trok om te ondersteunen dat zijn argument tegen de "antiglobalisten", ofwel "tophoppers", ondeugdelijk is. "Hopelijk betekent dat niet dat de Fabel tegen zelfbeschikking is. Hopelijk is men tegen zelfbeschikking onder kapitalistische condities, *zoals de andersglobalisten tegen globalisering onder kapitalistische voorwaarden zijn", schreef ik.

Gelukkig beantwoordt Krebbers die zelfbeschikkingsvraag met "ja", waarbij hij helaas over het hoofd ziet dat hij daarmee een gedeelte van zijn eigen kritiek onschadelijk maakt. In principe is links niet tegen globalisering, zoals in principe de Fabel niet

tegen zelfbeschikking is. Een analyse verruilen voor een ander met dezelfde zwakte lijkt mij dan ook, zoals opgeschreven, geen echte verbetering.

Drie klepelslagen, uit? Of staat er nog een vraag open? Ja. "Word toch anarchist!" En dan...? vraagt Krebbers zich af. Daar raakt hij toch de kern van het mijn stuk. Dan kun je namelijk voor wat betreft logisch korte termijn programma in de lijn van een anarchistische toekomstvisie strijden op gebied van antiseksisme, antiracisme, antikapitalisme en meer antipolitiek die ik genoemd heb.

Inderdaad, ook anti-bevolkingspolitiek. Daar zijn we het wel snel over eens. Maar het lijkt er sterk op alsof de "kleine linkse beweging" geïncorporeerd moet worden in de Fabel en haar doelstellingen in plaats van dat de Fabel onderdeel uitmaakt van een bredere antiautoritaire beweging ...

Ernst Naber

Noot:

1) "Van antiglobalisme naar anti-bevolkingspolitiek", Eric Krebbers; De Fabel van de Illegaal, krant tegen racisme; nr. 45/46, voorjaar 2002.

EEN ZWAAI AAN DE NOODK VOOR ANTI-MILITARISME

In de jaren '80 van de vorige eeuw was er een krachtige en massale anti-militaristische beweging. Honderdduizenden liepen mee tegen kruisraketten en wapenwedloop. Tegenwoordig roept bewapening helaas minder verontwaardiging op bij het grote publiek. Toch is een sterke en doortimmerde kritiek tegen de huidige "war on terrorism" op meerdere gebieden nodig. De oorlog tegen terrorisme wordt onder meer als dekmantel gebruikt voor de aanschaf van peperduur oorlogstuig, super restrictieve maatregelen op het gebied van binnenlandse veiligheid en sociale zekerheid, en hetzegerige berichtgeving over sommige minderheidsgroepen (vluchtelingen, moslims, bevrijdingsbewegingen en individuen daarbinnen.)

FOR CRYING OUT LOUD:

Protesten tegen oorlog, de vorming van "interventielegers" en excessieve wapenproductie zijn meer dan ooit nodig. Ook in Nederland is het nodig een massaal nee te laten horen tegen de vorming van een Europees interventieleger en het meedoen aan de ontwikkeling van peperduur wapentuig. Het bewapeningsbeleid wat Spanje voor de EU voorstelt komt erop neer dat de knechten van de verschillende defensie ministers flink zullen aandringen bij de lidstaten om meer te investeren in oorlogstuig.(1)

En, zoals het de meesten niet ontgaat is: Binnenkort wordt definitief de knoop doorgehakt over de grootste Nederlandse Wapenorder ooit: de Joint Strike Fighter. (een straaljager- bommenwerper waarvan de ontwikkelingsdeelnamekosten alleen al op 920.000.000 euro komen, en wat nog eens 6000.000.000 euro kost als Nederland dit *high tech* vliegtuig werkelijk aanschaf als vervanger van de F16. Met de hete adem van de Amerikanen in zijn nek overwoog Kok serieus om met een demissionaire kabinet een definitief besluit over dit omstreden project te nemen.(2)

HET ONDERKENNEN VAN DWARSVERBANDEN BLIJFT BELANGRIJK:

Het samenspel tussen economisch geweld en oorlogen wordt door de meeste linkers onderkend. Toch ontbreekt het aan structurele samenwerking tussen activisten die zich richten op economische kwesties ("antiglobaliseringsbeweging") en anti-militaristen. De dwarsverbanden tussen economie en wapenindustrie worden onvoldoende erkend en geanalyseerd. Gunstige uitzonderingen zoals "food not bombs" groepen zijn heel belangrijk. Ze maken de samenhang duidelijk tussen het ontbreken van levensbehoeften en oorlog. Bovendien werken ze via het verstrekken van gratis eten op praktische wijze aan het vormgeven van een rechtvaardige economie.

Ook lijkt het me van belang dat we de samenhang tussen de heersende economie en de zogenaamde *oorlog tegen terrorisme* in details kritisch volgen en aan de kaak stellen. Een voorbeeld van onrechtvaardigheid in deze sfeer zijn de voorstellen en maatregelen op het gebied van het immigratiebeleid. Er worden voorstellen gedaan om hoog opgeleide technici uit andere werelddelen zeer makkelijk aan een verblijfsvergunning te helpen, terwijl het vluchtelingenbeleid over het algemeen alleen maar restrictiever wordt.

Als het zo doorgaat zijn schrijnende tegenstellingen het gevolg van dit beleid. Het zal dan steeds vaker zo zijn dat vluchtelingen met hun kinderen op straat worden gezet, terwijl er voor de ontwerpers van

bommenwerpers al een bungalow klaarstaat zodra ze uit het vliegtuig stappen.

BUY MORE MURDERTOYS!

De zojuist al genoemde voorstellen van Spanje om een Europese Veiligheids en Defensie politiek te ontwikkelen leiden tot het steeds meer beslissen en handelen op internationaal niveau. Het voorstel hiervoor komt in antwoord op een besluit genomen door de Europese Raad in Laken. Er is een lange campagne voor gevoerd door een meerderheid in het Europees Parlement. Het is onder andere de bedoeling dat nationale bewapeningsadviseurs een expertgroep vormen die advies geven over het aan te schaffen oorlogstuig. Deze situatie is vergelijkbaar met de paratietgroep die de NATO adviseert. Het aanmoedigen van investeringen in de wapenhandel is een van de belangrijkste punten van het plan.

Niet alle deelstaten zijn het eens met deze schreeuw om nieuw oorlogstuig. Ierland, Zweden, Finland en Oostenrijk willen een schijn van neutraliteit behouden. Hoewel er brede verschillen zijn over de details v.d. militarisering van de Europese Unie, accepteren de meeste deelstaten dat de huidige ESDP (European Security and Defence Policy) versterkt moet worden.

Ook op de zogeheten veiligheidsconferentie in München die in februari 2002 plaats vond, dramden de U.S. afgevaardigden, onder wie John McCain, over de noodzaak voor Europese bondgenoten om meer te investeren in wapens. Slechts dan zouden ze volgens Mc. Cain om kunnen gaan met plotselinge terroristische aanvallen en de V.S. helpen om oorlog te voeren in Irak. Toen een Duitse participant aangaf zich wat ongemakkelijk te voelen bij de dreiging van de V.S. tegen Irak, pochte McCain: "Onze Duitse vriend moet eerst maar eens wat wapens aanschaffen voordat hij de V.S. of diens macht in twijfel durft trekken.

KIJK EENS, WIMPIE: EEN ECHTE J.S.F.!

Ook Nederland krijgt weer eens de kans om te tonen dat de Amerikanen onze beste vrienden zijn.

In december 2001 wordt Kok door Cheney zelf gebeld: "Hee Wim, hallo boy, blablalabla bla bla blalala.... Nou we elkaar toch even spreken: wat vinden jullie nou van ons fantastische aanbod om mee te doen aan de ontwikkeling van de Joint Strike Fighter? Je moet wel snel beslissen hoor, anders gaan er heel wat voordeeltjes aan je neus voorbij. Zo'n prachtige high tech bommenwerper straaljager die bovendien voor de vijand zeer moeilijk te signaleren is is zeker de beste vervanger voor dat stelletje brakke F 16 vliegtuigjes die jullie nog steeds hebben.

Wat? Duur? It'll pay itself back in no time. Nou, my friend, beslis snel. Andere landen staan te trappelen om mee te doen."

Het kabinet koos vervolgens voor deelname aan de ontwikkelingsfase van de J.S.F. Binnen de tweede kamer hebben de onderhandelings over deze beslissing gelukkig heel wat meer discussie opgeroepen. In deze discussie worden weliswaar bijna uitsluitend economische en militairstrategische argumenten genoemd, maar het plan stuit toch op bijna voldoende verzet. De PvdA eist de garantie dat Nederland desnoods tussentijds uit de ontwikkeling van de straaljager kan stappen. D66 diende een motie in tegen Nederlandse deelname. Ze willen wachten tot 2008, waarbij ze als een der argumenten noemden dat de F 16 nog tot 2025 bruikbaar is. Ook de SP diende een motie in. Beide moties zijn onlangs afgewezen. In de laatste weken van het kabinet Kok is de uiteindelijke beslissing over deelname ik weet niet hoe vaak uitgesteld (zo'n 2 x per week hoorden we dat er morgen of overmorgen echt besloten zou worden.) Bijna niemand ontkent meer dat B.V. Nederland zich de investering niet kan veroorloven. Maar daar heeft de VVD iets op bedacht. Ze willen geld overhevelen van Economische Zaken naar Defensie.

Aangezien de stemmen over dit onderwerp al gestaakt zijn, is er gezegd dat dit plan van overheveling van geld uit de pot van E.Z. niet toegestaan is als de stemmen nogmaals staken. De exacte patstelling in de Tweede Kamer, waar precies de helft voor en de helft tegen deelname is, zorgde voor nogal wat stress in het bedrijfsleven. Nog steeds kunnen de geldwolven niet duidelijk rekenen op orders die naar schatting 8 miljard euro omzet moeten opleveren. Door de investering hoopt de Nederlandse luchtvaartindustrie lucratieve opdrachten van Lockheed binnen te halen. Als één van zijn laatste heldendaden wist demissionair premier Kok van de VS toestemming los te krijgen het besluit over de JSF enkele weken uit te mogen stellen. Het stemmeloze schaaap Wim Kok volgt liever slaafs de argumenten van de V.S. dan dat hij zijn eigen parlementaire democratie respecteert.

PROTESTEN:

Uit een enquête bleek dat 80 procent van de Nederlanders tegen aanschaf van de JSF is. Toch stond maar een klein gedeelte van deze tegenstanders (zo'n 400 mensen) op het plein te protesteren op de zaterdag voor het kamerdebat over deze kwestie.

De harde kern ging op de dag van het kamerdebat de 200.000 handtekeningen die in een paar weken verzameld waren op ludieke

wijze aanbieden aan de voorzitter van de Tweede Kamer. Een als George Bush verklede vredesactivist bedankte de belastingbetalers alvast dat ze het geld bij elkaar hadden gebracht voor dit prachtige vliegtuig. De show was compleet met piloot in een brak vliegtuigje en een soldaat in uniform met een helm op.

Ook zijn er bij PvdA bijeenkomsten, die volgden op het debat, acties geweest tegen de J.S.F. Maar alle acties tegen de deelname aan dit megalomane project blonken meer uit in kwaliteit dan in kwantiteit van deelnemers.

Op 26 april werd het mensen zelfs verboden te demonstrenen tegen dit militaristische project. Mensen zijn opgepakt omdat ze met borden uiting gaven aan hun mening over de J.S.F. Als we daar met duizend hadden gestaan, hadden ze ons niet allemaal opgepakt. Temeer een reden om met wat meer mensen te gaan.

Natuurlijk ben ik blij met iedereen die wel iets doet, maar toch zie ik uit naar het moment waarop meer mensen de straat op gaan voor wereldvrede en tegen wapenhandel.

Het verzet tegen de aanschaf van de J.S.F. is niet het enige wat er te doen is tegenwoordig. Door de Campagne tegen wapenhandel is dit voorjaar ook bekendheid gegeven aan een moordhandeltransactie van ABN/Amro. Deze bank heeft het Britse Defensiebedrijf Hunting Engineering Ltd. vorig jaar over genomen; een grote leverancier van clusterbommen(3). Deze wapens zijn een groot gevaar voor de burgerbevolking. Een groot deel van de subunitities die ze bevatten, ontploft niet direct, maar nadien, als ze b.v. door spelende kinderen of ploegende boeren worden aangeraakt. Het is praktisch mogelijk om deze bommen te voorzien van een zelfvernietigingsmechanisme. Regeringen kiezen er niet voor om op die manier burgerslachtoffers

(vaak kinderen!) te voorkomen. Ze vinden dat te duur. Er werden kamervragen gesteld over deze kwestie door Koenders (PvdA) omdat deze investering niet strookt met maatschappelijk verantwoord ondernemen. En H. v. Bommel (SP) voert een breed opgezette publieksactie tegen ABN Amro met deelname van Unicef en Defense for Children. Hij wil voor elkaar krijgen dat deze bommen verboden worden.

LET'S JOIN THE ONES WHO TRY HARD:

De laatste tijd was de enige demonstratie tegen militaire overheersing die fantastisch goed bezocht was de immense demonstratie tegen het Israëlische geweld tegen de Palestijnen in de bezette gebieden. Daarom wil ik hierbij iedereen oproepen meer initiatieven te ontplooiën voor wereldvrede en dus ook stappen te ondernemen tegen wapenhandel.

Iedereen die prijs stelt op een sociaal stelsel in plaats van een managementstaat doet er volgens mij goed aan in opstand te komen tegen zaken als de J.S.F., een megalomaan project om wapens te ontwikkelen, waar ons belastinggeld in geïnvesteerd wordt. We willen basisdemocratie, dus ook recht voor allen, macht voor allen, en niet alleen voor die kleine groep die ons regeren en die de poen hebben. We willen eten en drinken, en gezondheidszorg en onderwijs voor allen. Dat is slechts mogelijk als er verantwoord en sociaal met middelen wordt omgegaan. Als een land zelfs nog meer geld in wapentuig wil investeren dan ze in het defensiepotje hebben, dan kunnen er geen andere broodnodige dingen meer bekostigd worden. Mensen die in verpleeghuizen, ziekenhuizen en andere instellingen verblijven moeten het zonder voldoende zorg, aandacht en faciliteiten stellen.

Uitgeprocedeerde asielzoekers worden uit hun

huis gezet en de voorzieningen waar ze recht op hebben worden stop gezet. Of ze worden terug gestuurd naar een land waar ze gemarteld of vermoord worden. Het zou beter zijn als we investeren in oplossingen voor humanitaire problemen dan dat we opgefokt meereennen in de wapenwedloop.

Ik hoop dat we het verzet tegen oorlogsgeweld en mega investeringen in wapens niet langer overlaten aan een kleine harde kern vredesactivisten. Via massale en diverse kleine protesten kunnen we druk uitoefenen op de politiek. Met het toenemen van het aantal protesten en de kwantiteit van deelname aan demonstraties wordt het voor machthebbers moeilijker protesten te ridiculiseren of demonstrenten af te straffen door arrestaties. Vernietig oorlogspropaganda als je het het tegenkomt. Doe mee aan of organiseer vreedzame waken bij ambassades. Als je met veel mensen gaat pakken ze je minder gauw op. Spendeer weer eens een middag aan een vredesdemo of doe andere dingen om machthebbers dwars te zitten in hun wapenwedloop en haatcampagnes tegen minderheidsgroepen. Ook wens ik ons allen veel geluk in het werken aan initiatieven die basisdemocratie en een rechtvaardige economie ontwikkelen.

Janna

noten:

- (1) Weekly news review, www.spectrezone.org
- (2) Parool 27-4-2002
- (3) Groene Amsterdammer, 16-3-2002, Burgerbommen, door Joeri Boom.

HTTP://WWW.POLITICALCOMPASS.ORG

Hitler Keynesianist, Thatcher rechtser dan Hitler en Blair en Stalin aan dezelfde kant van het politieke spectrum? Het is even wennen. Toch denkt het "Political Compass" beter in te kunnen schatten waar je politiek staat dan je volgens een simpele links-rechts tegenstelling zou kunnen bepalen.

Zo gek is dat nu ook weer niet. Waarschijnlijk voelt iedere anarchist wel aan zijn water dat hij toch niet zoveel gemeen heeft met een hardcore marxist-leninist als een eendimensionale uitwerking van het politieke standpunt zou kunnen vaststellen. Het politieke kompas geeft uitsluitel. Loodrecht op de links-rechts schaal wordt gewoonweg een libertair-autoritair schaal geplaatst.

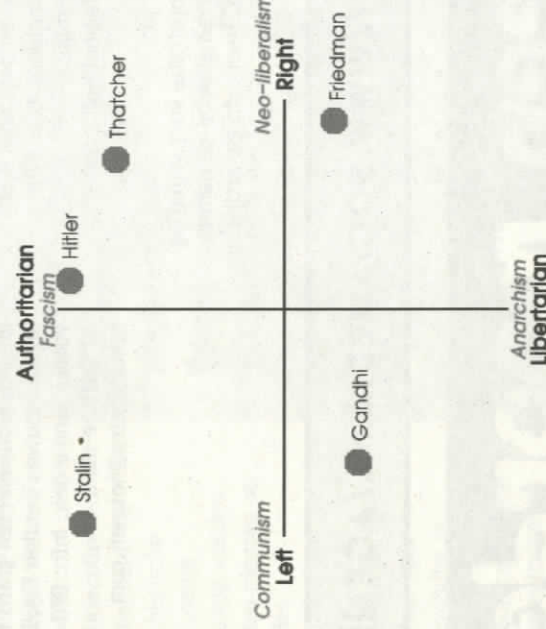
Zo kunnen we "rechts-libertairen" als Friedman aan dezelfde kant van de lijn vinden als libertair socialist Ghandi en vinden Stalin, Hitler, Thatcher en Blair elkaar aan de andere - de autoritaire - kant van dat spectrum. Uiteraard worden Friedman en anarchisten evenals Thatcher en Stalin op hun beurt weer gescheiden op de links-rechts schaal, volgens het kompas meer een afspiegeling van verschil in economische denkbeelden. Des te meer je ziet in de vrije markt, des te rechtser je wordt geprojecteerd. Dat betekent onder meer dat we "Laissez-Faire" ideoloog Friedman veel rechtser in het spectrum kunnen ontwaren dan Hitler, die ondanks de perverse uitwerkingen van zijn ideologie economisch gezien een Keynesianistische politiek voerde (staatsinterventie en -investeringen met behoud van privaat eigendom).

Iedereen wordt uitgenodigd deel te nemen aan de grote Dusnieuws politieke kompas test! Verras jezelf en laat je door de wijzer van het kompas naar onbekende politieke wegen voeren (wij rekenen op massa's libertaire bekeerde marxisten!).

Natuurlijk zou de Dusnieuws-redactie graag je score ontvangen op info@eurodusnie.nl

UITSLAGEN REDACTIE DUSNIEUWS:

Links-rechts	Libertair-autoritair
Ernst -7,00	-8,46
David -5,82	-5,85
Lotte -5,38	-5,88
Marco -8,38	-7,90
Lars (uitslag wordt nog verwerkt)	

Zaterdag 25 - zondag 26 mei
Vijf jaar na Groenord: actie en feest bij de Afrikahaven in Amsterdam. Tgv. 6 jaar radicaal milieu-actienetwerk GroenFront!
Info: Vrienden van GroenFront, e-mail: vrienden@groenfront.nl.

Zaterdag 25 mei - woensdag 19 juni
Expositie Kangaas en Tinga Tinga Art ihkv Festival 'Karibu Tanzania'.
Keramiek: Anneke Jansen-
Kniesmeijer Org: Galerie De Pomp en
Kali Mata Ki Jail! Info: 071-5157279.
E-mail: kalimata@vrouwen.net

Zondag 26 mei
13:00-18:00 Groene Zondag - Milieumarkt. Van Oldenbarneveldtplein (Fred. Hendrikbuurt), Amsterdam. Met levende muziek, poppenkast en kindervrijmarkt. Org: SVP-Kunst / Stadsdeel Westerpark. Info: 020-4866046, e-mail: info@svpkunst.nl.

Maandag 27 mei
20:00 Discussieavond Globalisering en milieu. Met Sible Schone (WWF) en Betram Zagema (Milieudefensie). NIVON-centrum, Dirk Smitsstraat 76, Rotterdam. Gratis. Org: ATTAC Rotterdam. Info: 010-4172147 of patrick.patricia@wxs.nl

Woensdag 29 mei
17:30-19:00 Politiek cafe Schuld en armoede. Ihkv serie 'Door de bank genomen'. Cafe-Brasserie Dudok, Hofweg 1, Den Haag Org: Jubilee Nederland en Both ENDS. Info: 030-2319424, info@jubileenederland.nl

Donderdag 30 mei
Algemene Ledenvergadering Vereniging Milieudefensie Bulderbos. Damrak 26, Amsterdam. Aanmelden via 020-6262620 of service@milieudefensie.nl.

Vrijdag 31 mei
18:00 maaltijd voor (vluchtelingen) vrouwen bereid door vluchtelingenvrouwen. Stationsweg 62, Den Haag. Org: Vrouwengroep van Vluchtelingenorganisatie PRIME. Illegale vrouwen eten gratis mee, legale vrouwen betalen E 4,50. Vooraf aanmelden. Info: 070-3050415, e-mail: schultzpetra@hotmail.com

Zaterdag 8 juni
14:00 demonstratie voor vrijlating Juanra. Verzamelen op de dam in Amsterdam. Meer info zie artikel in deze dusnieuws.

Woensdag 12 juni
20:00 Thema-avond 'Anders-globalisme' Ihkv cyclus 'Dilemma's in de nieuwe oorlog'. Gratis. Politiek Kafe de Klinker, van Broeckhuysenstraat 46, Nijmegen. Org: Nijmeegs Platform tegen de nieuwe oorlog.

Maandag 17 juni
Fietsdemonstratie tegen nieuwe parkeergarage in Utrecht. Info: Vrienden van GroenFront, e-mail: vrienden@groenfront.nl. Http://www.groenfront.nl.

Donderdag 20 juni
20:00 Publiek gerecht 'De aanklacht'. Tribunaal over milieubeleid provincie en gemeente. Theaterzaal Lux, Nijmegen. Gratis. Org: Milieudefensie en de Gelderse Milieufederatie. Info: 026-3515069 Eric van Kaathoven, e.kaathoven@gmf.milieu.net

Vrijdag 21 juni
Midzomer Reclaim The Streets-party: 'Ecodefense streetparty'. Utrecht. Tgv. 6 jaar radicaal milieu-actienetwerk GroenFront! Info: Vrienden van GroenFront, e-mail: vrienden@groenfront.nl. Http://www.groenfront.nl

Vrijdag 21 - zaterdag 22 juni
Forum over onderwijs en internationale studentenacties, tevens demonstratie, ihkv. Europees Studentenprotest tegen EU-onderwijsbeleid. Sevilla, Spanje. Info: E-mail: eustudenten@gmx.nl. Http://groups.yahoo.com/group/int-scholieren-en-studentenakties.

Vrijdag 21 - vrijdag 28 juni
In deze periode bijeenkomsten van de EU en de G8 in Sevilla (Spanje) en Canada.

Vrijdag 28 juni
18:00 maaltijd voor (vluchtelingen)vrouwen bereid door vluchtelingenvrouwen. Stationsweg 62, Den Haag. Org: Vrouwengroep van Vluchtelingenorganisatie PRIME. Illegale vrouwen eten gratis mee, legale vrouwen betalen E 4,50.

Vooraf aanmelden. Info: 070-3050415, e-mail: schultzpetra@hotmail.com

ZONDAG 26 MEI: VOORBEREIDINGS-BIJEENKOMST PGA-CONFERENTIE

Hierbij nodigen wij een ieder die de uitgangspunten van het PGA netwerk onderschrijft en mee wil helpen met de voorbereiding van de 2^e Europese Peoples Global Action conferentie, uit voor deelname aan een voorbereidingsbijeenkomst.

De 2^e Europese PGA conferentie wordt gecoördineerd door de PGA werkgroep van Eurodusnie. Aan deze werkgroep nemen ook mensen deel die niet verbonden zijn aan Eurodusnie. De conferentiewerkgroep krijgt bovendien hulp van PGA activisten uit andere landen.

We zouden graag meer van onze collega activisten bij de organisatie van de conferentie willen betrekken. Ten eerste omdat we hopen dat veel mensen uit Nederland aan de conferentie zullen deelnemen. Ten tweede omdat we hulp nodig hebben voor- en tijdens de conferentie.

Hulp wordt gevraagd bij het uitvoeren van de volgende taken: verzorgen van publiciteit, het beheren van de conferentiwebpagina <http://www.pgaconference.org>, het verzorgen van een dagelijkse conferentiekraant, het maken van (streaming) radio, werven van fondsen, samenstellen van een cultureel programma, het inrichten en behouden van een publieke werkruimte, het helpen van Rampenplan, vertaalwerk (zowel teksten als vergaderingen), het maken van een programmaboekje en reader voor conferentie, het faciliteren van bijeenkomsten en de inhoudelijke uitwerking en voorbereiding van de verschillende conferentieonderdelen.

De bijeenkomst begint om 14:00 met een korte presentatie (en discussie) over het PGA netwerk, de doelstellingen van de conferentie en de plannen tot nu toe. Na een korte pauze worden de verschillende werkgroepen waarbinnen de conferentie tot nog toe is voorbereid toegelicht. Nadat duidelijk is geworden wat mensen kunnen verwachten en op welke manier mensen kunnen meehelpen hopen we dat nieuwe mensen zich voor werkgroepen en bijbehorende taken op zullen geven. Om 18:00 zal er eten zijn. Na het eten kunnen concrete werkspraken gemaakt worden.

Naast het meehelpen met de organisatie van de conferentie hopen we dat met PGA sympathiserende groepen, collectieven en organisaties zich gaan voorbereiden op de conferentie. We vragen hierbij nogmaals aan een ieder om de bij de conferentieoproep behorende vragenlijst (questionnaire) in te vullen en aan ons op te sturen. Deze vragenlijst is onder meer via diverse mailinglijsten verspreid.

Wanneer je van plan bent deel te nemen aan de bijeenkomst van 26 mei vragen we je dit z.s.m. aan ons te laten weten (ook i.v.m. eten). Wanneer je wel wilt helpen maar op 26 mei verhinderd bent, zouden we dit ook graag van je horen.

Nog even op een rijtje:

tijd: 14:00

datum: Zondag 26 mei

plaats: Eurodusnie, Vrijplaats Boerhavelaan, Leiden.

PGA werkgroep/Eurodusnie

Postbus 2228

2301 CE Leiden

tel: 071 5173019

e-mail: info@gaconference.eurodusnie.nl

conferentiwebsite: <http://www.pgaconference.org>

SPLITVIDEO: 'PINK & SILVER, GUERILLA VISION'

1> Organic Chaos Network's eerste splitvideo is nog steeds verkrijgbaar. Een nieuwe lente vraagt om een nieuw geluid. Bekijk ze samen met je vriendjes en vriendinnetjes en raak geïnspireert! Pink & Silver, is een 'nieuw' actie concept. Het is onvoorspelbaar & ongrijpbaar, snel & wild. Behandeld met respect, of anders...

8 minuten, door trojan tv

2> Guerilla Vision, zo noemen wij een onaangekondigde, open lucht, video projectie en een vorm van directe actie. Het is een manier om mensen te informeren, confronteren, en bewust te laten worden. Een belangrijk aspect is de directe interactie op straat. Deze video belicht de ervaringen van verschillende groepen met dit fenomeen.

18 minuten, door trojan tv

Deze unieke splitvideo is te bestellen voor het luttele bedrag van 5 euro (incl. porto). Wil je in het bezit komen stuur dan een e-mail naar trojan@gmx.nl of ocn@antenna.nl

Je kan ook direct minimaal 5 euro storten op giro 1000400 van Organic Chaos Network in Leiden. Ovv: splitvideo #1

Via post kan door een kaartje te sturen naar Organic Chaos Network, postbus 234, 2300 AE, Leiden.

Organic Chaos Productions: ocp@antenna.nl

[HTTP://WWW.SOCIAMEDIA.NL/AGENDA/](http://WWW.SOCIAMEDIA.NL/AGENDA/)

Geen moorden maar taarten!